

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVİRİMİN KALDIRACI:

1

MAYIS

16 NISAN KONAK TAŞERON İŞÇİLERİ İLE DAYANIŞMA GECESİ

YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!

MÜCADELE KENDİ YOLUNU AÇIYOR

Türkiye ve Kürdistan'da halk kitleleri pratikte, inisiyatifi kendi eline aldı. Halklar, elde ettikleri inisiyatifi hedeflerine ulaşmak için sürekli geliştiriyor, güçlendiriyor ve ileriye götürüyorlar. Her gün kendi çıkarları ve istekleri doğrultusunda yeni bir adım atıyor, yeni bir eylem yapıyorlar. Burjuvazi bu gelişme karşısında eylemcilere baskı uygulamak, saldırıya geçmek ve barikat kurmaktan başka bir şey yapamıyor. Devrimin dolu dizgin ilerlemesi karşısında eli kolu bağlı.

Sömürücülerle sömürülenler arasındaki güçler dengesi sömürülenlerden yana değişiyor. Bugüne değin kendi lehlerine olan güçler dengesine dayanarak egemenliklerini devam ettiren sömürücü güçler, ortaya çıkan yeni durumla birlikte, yani politik inisiyatifin emekçi ve sömürülen kitlelerin eline geçtikten sonra artık eskisi gibi yönetemiyorlar.

Güçler dengesinin emekçi halklardan yana değişmeye başlaması -ki bu bir süreçtir- politik sistemde derin bir kriz oluşması demektir. Ve bu yeni bir durumdur. Politik kriz yığınların eylemleriyle, mücadeleleriyle, örgütlenmesiyle gün gün olgunlaşıyor.

Toplumdaki güçler dengesinin toplumun efendilerinin elinden kayması herkesi çeşitli biçimlerde etkiler. Bugüne değin mücadelenin gerisinde kalanlar bile değişen koşulların yükselen devrimci mücadelenin etkisiyle öne çıkarlar. Hareketin kitlesel boyutları sürekli artar, yeni katılımlarla ileri boyutlara ulaşır. Kitlesel devrimci savaşım yaygınlık kazanır ve güçler dengesi emekçilerden yana değişmeye devam eder. Çatışma büyür, hareket yeni bir ivme kazanır.

Halk kitleleri içinde, ancak çevresinde ya da geniş kitlelerde görüş değişikliği olduğunda ve taraf değiştirdiğinde görüşlerini ve taraflarını değiştiren bazı kimseler vardır. Ya da o güne dek aktif politik mücadelede yer almayanlar, toplumda artan çatışmaların etkisiyle aktif politik yaşama katılırlar. Başka bazı kimseler ise sezgileriyle durumun gidişatını görür ve kendi politik pozisyonunu toplumdaki değişime göre ayarlar.

Hareketin, mücadelenin, devrimin belirgin bir yükseliş içine girmesiyle, toplumda çatışma, kamplaşma ve kapışma daha açık hale geldi.

Bu topraklardaki halk hareketlerinin pratiği ve deneyimi halk kitlelerinin burjuva düzene, burjuvazinin egemenliğine karşı verilen gerçek devrimci mücadeleden etkilendiğini ve ancak eski düzene meydan okuyan ve emekçileri insanca bir geleceğe taşıma yeteneğine sahip bir hareketin yığınları birleştirebileceğini göstermiştir. Çünkü yalnızca proletaryanın dev-

rimci hareketi, yani proleter komünist parti sömürülenleri ve ezilenleri kapitalist kölelikten kurtarabilir. İnsanca bir gelecek özlemi, devrime önderlik etmeye yetenekli marksist partiyeler gerçekleşebilir.

Burjuvazinin tüm baskı ve sömürüsüne karşın, süreklilik kazanan işsizliğe, açlığa, yokluk ve yoksulluğa rağmen kapitalist sistem hala ayaktaysa bunun en önemli nedenlerinden biri, işçilerin sermayeden ve sermaye partilerinden özgür davranmamasıdır. Öncü işçilerin burjuvaziden özgürce davranıp kendi bağımsız sınıf partilerinde örgütlendikleri bir gerçektir. Fakat büyük halk kitleleri henüz sınıf bilinci almamış geniş işçi kitleleri burjuvazinin etkisiyle hareket ediyorlar. Geniş emekçi kitlelerini, kapitalist sınıfın etkisinden, yığınları ardından sürükleyen devrimci mücadeleyle kurtarabiliriz.

Şu da enternasyonal sınıf mücadelesinin ortak deneyimidir: İşçilerin sınıf bilincine kavuşması, devrimci politik bilinç edinmesi, bağımsız sınıf çizgisinde ilerlemesi, sınıf savaşımının içinde gerçekleşir. Proletaryanın kendiliğinden sınıf durumundan, kendisi için bilinçli bir sınıf konumuna, burjuvaziye ve sermayeye karşı verilen sınıf savaşımıyla gelir. Devrime şiddetli sınıf mücadelesinden geçerek hazırlanabilir. Sınıf savaşımı proletaryanın toplumsal devrimin manivelasıdır. Devrim, hazırlanan yoğunlaşan ve yükselen işçi sınıfının emekçi kitlelerin devrimci savaşımında gelişiyor.

Devrimci çalışma ve savaşım alanı yeni gelişmelerle genişliyor. Her toplumsal ve politik olay devrimci kitleler tarafından, burjuvaziye karşı yeni bir mücadele alanı haline getiriliyor. Devrimci kitleler her ciddi toplumsal politik olayı sermayeye karşı geniş yığınların karşılaşacağı bir mevzi, bir kavga alanı durumuna getirme yeteneğini göstermesi, devrimci mücadeleyi güçlendiriyor. Çalışma alanı mücadele mevzisi genişletilmeden, yeni kitleler harekete çekilemez ve devrimci hareket büyüme gösteremez.

Burada asıl sorun şu: Devrimci komünistler savaşan yığınların çabasıyla açılan yeni mücadele alanlarını ve mevzileri ne kadar değerlendirebiliyorlar. Gerçek bilgi, gerçek kültürel öğeler, gerçek bilinç, devrimci görüş ne ölçüde kitlelerin kavgasına taşınabiliyor ve yığınların savaşım alanlarına devrim doğrultusunda ne denli yön verebiliyor. Bu denli zengin, çeşitli çalışma ve mücadele olanağına ve aracına karşın geniş emekçi kitleler devrim için harekete geçirilemezse, bu proleter komünistlerin yeteneksizliğiyle açıklanabilir. Devrimi güncel bir hedef olarak gören proleter partinin militan-

ları sınıf mücadelesinin her alanını, her mevzisini ve her aracını en iyi biçimde değerlendirmesini bilmelidir.

Devrimci kriz dönemleri, çatışmaların kritik bir aşamaya girdiği zamanlar, sınıf ilişkileri, politik durum, tüm gerçek ilişkiler, kitlelerin gözünde çok kısa sürede açıklık ve keskinlik kazanır. Daha önce anlaşılmayan çeşitli toplumsal ilişkiler ve olaylar, eylem sürecinde birden bire apaçık hale gelir. Devrimci durum, iç savaş ve ayaklanma süreci toplumsal ilişkiler üzerindeki tüm örtüyü kaldırır. Sınıf savaşımın keskinleşmesi sınıf ilişkilerini ve politik hareketlerin gerçek durumunu apaçık gözler önüne serer.

Sınıf mücadelesinin gelişimi boyunca devrimci kavganın tüm akışı içinde, devrimin öznesinin durumu nasıl biçimlenir. Öznenin eylem içindeki durumuna bütünlüklü olarak bakılmalı. Devrimin öznesi, savaşıyla topluma etkide bulunur, toplumu dönüştürür, toplumu dönüştürürken kendisini de dönüştürür. Biz bu etki ve değişimi günlük olarak görüyoruz. Biz bunu işçi sınıfı ve halk kitlelerinin ulaştığı ileri düzeyden anlıyoruz, biliyoruz. Öznenin, mücadelenin gelişimiyle birlikte daha kararlı bir karakter kazanması ve devrimci niteliğinin yükselmesi sınıf mücadelesinin gidişini etkiler.

İstemlerin açık olarak ortaya konması ve hedefin net olarak belirlenmesi, özne açısından amacı gerçekleştirmek için yeterli değildir; belirlenmiş hedefe varmak için taktiğin de tüm açıklığıyla sergilenmesi gerekiyor. Küçük burjuva hareketlerde egemen olan taktiksizliktir. Onlarda ne stratejik hedef net, ne de bu hedefe varacak taktik politika net. Bu yüzden günlük olarak olaydan olaya sürüklenip dururlar. Onlardan farklı olarak, proletaryanın devrimci sınıf partisi, kitlelerin devrimci hedefini gerçekleştirmek için devrimci taktikle çıkıyor emekçiler yığınların karşısına. Yığınların günlük mücadelesini devrime bağlama, devrimin koşullarını devrime çevirme, Leninist Parti'nin taktiğinin içeriğidir. Eğer sınıf savaşımının koşullarını ve gereklerini karşılayan mücadeleyi sonuca götürmeyi hedefleyen taktiğin yoksa kitlelerin üzerinde etkili olamazsın. Bu yüzden de proletaryanın gerçek partisi, küçük burjuva reformist ve oportünist hareketlerin çok ilerisinde.

İşçiler kapitalistlere karşı mücadelede zorunlu olarak kendi aralarında kaynaşırlar. Ortak çıkarlar onları birleşmeye, birlikte hareket etmeye zorlar. Emekçileri ortak davranmaya iten koşullar, ezilen ve sömürülen kitlelerin başvurduğu eylemlerin ve savaşımın da temelidir. Burjuvaziye karşı devrimci eylem ve mücadele, işçilerle diğer emekçiler arasındaki birlikte-

hareket etmenin etkin aracıdır. Tüm emekçilerin ortak eylemi onların aynı ve ortak düşmanı olan kapitalist sınıf ve devletini devirmeye yöneliktir.

İşçilerle diğer emekçilerin ortak mücadelesi ve eylemi uzun süredir var. İşçi emekçi ittifakı eyleme dayanan, eylemden geçen ve eylemde çelikleşen bir ittifaktır, militan bir karaktere sahiptir. Bu düzeyde bir ilişki başka ülkelerde kolay kolay sağlanamıyor. Emekçilerin savaştı niteliği, sermaye egemenliğini devirmenin önemli bir koşuludur. İşçi, emekçi devrimci ittifak ve mücadelesi güçler dengesinin emekçi kitlelerden yana değişmesini sağlayan güçlü bir etkidir.

Emekçi kitleler olsun, öğrenciler olsun Kürt halkı olsun çok çabuk harekete geçiyor, eylem yapıyor ve geniş alanlara yayıyor. Kentler, sokaklar, meydanlar, fabrikalar sürekli yeni eylemlere sahne oluyor. Aynı anda çok sayıda eylem yapılıyor. Bu topraklarda kitlelerin hareketlilik derecesi, sık sık kitle eylemlerine sahne olan ülkelere göre daha ileri düzeyde.

Kitle eylemlerinin, devrimci eylemlerin bu denli yoğun, yaygın, hızlı ve birdenbire oluşması devrimin güncelliğinin en açık, en ikna edici ve en çarpıcı kanıtıdır. O halde devrimci mücadelenin hedefleri sorunu, bugün, sınıflar savaşınının, kitle mücadelesinin merkezi bir sorundur.

Devrimci mücadelenin hedeflerinin belirlenmesi öncü pratiğiyle kitleler arasında doğru bir ilişkinin kurulmasını sağlar. Parti, iktidarı ele geçirme görevini yığınların önüne güncel olarak koymadan, kitlelerle doğru bir ilişki kuramaz ve onlara önderlik edemez. Halk kitleleri cesaretle kavgaya atılırken, dövüşürken, komünist öncü de yanı yüreklilikle onları devrimci hedefler doğrultusunda yönlendirmelidir.

C.DAĞLI

1 MAYIS'TA TAKSİM'DEYİZ

Şimdi Milyonlar Halinde Taksim'e Akma Zamanıdır.

Dünya Halkları Devrime Yürüyor...

Tunus'tan Mısır'a, Yemen'den Bahreyn'e, Yunanistan'dan Türkiye ve Kürdistan'a tüm dünyada sokaklarda eylemcilerin adımları yankılanıyor, meydanlar dolup taşıyor.

Yeryüzü bir kez daha isyancıların ayak sesleriyle sarsılıyor. Kulaklarımızı çınlatan, doğmakta olanın özgürlük çığlığıdır. Özgürlüğün kanat çırpışlarını duyuyor musunuz?

Emek Ordusu Yürüyor...

Kendinden çalınanları geri almak için, tarihin yargısını sömürücülerin suratına çarpmak için... İsyanlar isyanları, ayaklanmalar ayaklanmaları, zaferler zaferleri körüklüyor. Dünya devrim ordusu ilerliyor!

İşçiler, Emekçiler, Yoksul Kürt Halkı, Kadınlar ve Gençler,

Kan ve gözyaşından başka insanlığa verebileceği bir şeyi kalmayan bu sömürü çarkının dönmesine izin verecek miyiz?

Yaşamdan kovulan bizleriz. İşsiz, aşsız, güvencesiz, geleceksiz bırakılan bizleriz, istemediğimiz savaşlara sürüklenen bizleriz... Ellerine ve dillerine kelepçe vurulan, dört duvar ardına konulan bizleriz... Dünyayı yaratan, yaşamı ilmik ilmik dokuyan da bizleriz. Üreten ve vareden bizim ellerimiz, bizim beynimiz... Dünyayı değiştirecek olan da bizim ellerimiz ve beynimizdir.

Ellerimizi, yüreklerimizi ve seslerimizi birleştirelim.

Açlık, yoksulluk, işsizlik, iş kazaları kader değildir. Başımızın üzerinde dönüp duran, bizi soyluksuz bırakan bu sömürü düzeni değişmez değildir. Biz milyonlarız, onlar bir avuç asalak... Tunus'ta işsiz bir gencin kendisini yakmasının ayaklanmanın fitilini nasıl ateşlediğini, birikmiş öfkeyi nasıl patlattığını hep birlikte gördük. Bir kıvılcımın bozkırı nasıl tutuşturduğuna tanık olduk.

Grev grev, çadır çadır binbir emekle büyüyor kavga... Dövüşe dövüşe yürüyor emek ordusu... Kürt halkının özgürlük soluğu sarıyor her yanı. Halklar kendi geleceklerini özgürce tayin edebilmek için ayağa kalkıyorlar.

Ve şimdi Tahrir artık Taksim'dir.

Taksim devrimdir. Şimdi milyonlar halinde Taksim'e akma zamanıdır. Milyonlar halinde dünyayı değiştirme zamanıdır. Dünyayı işçi sınıfının yaratıcı ellerine alma zamanıdır. Kürt halkının özgürlük çığlığının zafer çığlığına dönüşme zamanıdır. Zindanları yıkıp tutsakları özgürleştirme zamanıdır.

Zincirlerimizden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Kazanacağımız koskoca bir dünya var. O halde ellerimizi, yüreklerimizi ve seslerimizi birleştirelim.

Gün artık bizimdir.

Taksim 1 Mayıs Alanı'dır, 1 Mayıs Alanı devrim alanıdır diyen Leninistler sizleri 2011 1 Mayıs'ında Taksim'in yolunu açanların yanında saf tutmaya, Mücadele Birliğini büyütmeye çağırıyor.

Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak

Büyük Devrimci Dalgayı Görmek

Devrimin gündemde olduğu, hızla olgunlaştığı, kendi içerisinde sıçramaları, patlamaları barındırdığı dönemlerde yani içinden geçmekte olduğumuz süreçte devrimi gerçekleştirecek olan işçi sınıfıyla, emekçi kitlelerle, emekçi kitlelerin en ilerici en devrimci kesimleriyle güçlü, kalıcı ve etkileyici ilişki kurma görevi, Leninist Parti'nin en ivedi ve en önemli görevidir. Bu görevin yerine getirilmesi, devrimin gidişatını ve sonuçlarını etkileyecektir. Devrim, devrimci kitlelerle gerçek komünist partisinin mücadelesinin sonucu olarak hedefine ulaşacaktır. Proleter devrimci partiyle devrimci kitlelerin sıkı bir ilişkisi olmadan devrim kendiliğinden patlamanın varacağı sınırlar içinde kalacaktır.

Bazı kentlerde kitlelerle gerçek devrimci partinin ilişkileri iyi denebilecek bir durumda ama bu durum için tayin edici olan bütün büyük kentler, özellikle de proletaryanın yoğun olduğu merkezler için aynı şekilde geçerli değildir. Buralarda yıllarca süren çalışmalara rağmen sonuç alınmış değildir. Kitlelerle ilişkiler halen çok zayıf yetersiz ve yüzeysel. Bu görünüm yapılan onca çalışmaya rağmen, verilen yoğun mücadeleye denk değildir. O halde burada, kitlelerle bağ kurma anlayışında ve çalışma biçiminde ciddi hatalar var demektir. Devrimi gerçekleştirmeyi önüne koymuş olan bir parti kitlelerle ilişkilerini, geleceğini, gelişmenin kendiliğinden akışına bırakamaz ve bırakmamalıdır. Evet, bu alanda çok şey yapıldı fakat yapılanlar proletarya ve emekçi kitlelerin iktidarı ele geçirmesi için yeterli değildir. O halde, bizi sonuca götürecek bir çalışma ve savaşım biçimi sergilenmelidir. Bu, tamamen pratik alandaki yeteneklerle ilgili bir sorundur.

Kitlelerle bağ kurmak, onları etkilemek ve devrimci mücadeleye çekmek için konan çalışma biçimi belirlenen görevlerle tam bir uyum göstermiyor. Hatta çoğu kez yanlış anlaşılıyor. Kitlelerle bağ kurmak onların yalnızca grevlerinde, eylemlerinde bulunmak orada burada emekçi kitleler için basın açıklamaları yapmak değildir. Bu yalnızca bir yönüdür. Yapılması gerekenin tümü, hatta esası da değildir. Proletarya partisinin ve kadrolarının işçi sınıfıyla, eylemci kitlelerle ilişkisi gelgeç, sınırlı ve sığ bir ilişki değildir. Bu ilişki savaşan komünist partisi için süreklidir, temeldir ve derinliklidir. Eğer soruna bu bakış açısıyla bakılmazsa, kitleler içerisinde yapılan çalışmalara rağmen hedeflerinin çok gerisinde kalır. Önder bir parti emekçi kitleleri etkileyecek ve onları sürükleyecek çalışma yöntemlerini kesinlikle ortaya koymak zorundadır.

Kitleleri etkilemek yalnızca onların günlük mücadeleleri ve günlük istemleriyle sınırlı bir pratik göstermek değildir. Kitle hareketinin gün-

lük başarıları hiçbir şekilde abartılmamalıdır. Kitlelerin günlük istemleri ve günün gerektirdiği pratik, yalnızca bu yol emekçileri kurtuluşa götüremez. Emekçiler kendi kurtuluşları yolunda yalnızca burjuva düzene karşı verilen gerçek devrimci mücadeleyle başarıya ulaşabilir. Devrimci bir hedef olmadan, devrimci mücadele olmadan, devrimci taktik olmadan, devrimci bir politika, devrimci bir propaganda ve ajitasyon olmadan kitleler hedefleri doğrultusunda sağ-

Türkiye ve Kürdistan'da devrimci hareket büyük bir kitle gücüne sahiptir. Kitle gücü sistem tarafından her geçen gün besleniyor. Sömürünün ve baskının yarattığı öfke, kızgınlık, hoşnutsuzluk ve tepki eylemlere dönüşüyor. Eylemler sürekli katılan yeni güçlerle çok daha kitlesel ve etkin duruma geliyor.

lam adımlarla ilerleyemez. Bu noktada Leninist Parti'nin küçük burjuva sosyalizmine göre kesin bir üstünlüğü var: Kitleleri devrimci mücadeleyle eğitime, değiştirme, örgütleme ve kurulu sosyal düzeni alt üst etme.

Fakat bunları ortaya koymak bizi henüz başarıya götürmez. Ortalıkta bu kadar küçük burjuva sol hareket boy gösterirken ve her yolla burjuva, küçük burjuva görüşleri emekçi sınıfa taşırken sadece proletaryanın gerçek devrimci görüşlerini ortaya koymak kitleleri, burjuva, küçük burjuva etkilerden kurtarmaz. Bu konuda Leninist Parti kadrolarının kitlelere gerçek devrimci görüşleri ısrarlı, kararlı ve komünist partizan bir yaklaşımla götürmesi gerekiyor. Küçük burjuva hareketlerin proletaryanın sloganlarıyla kavramlarıyla, görüşleriyle proletaryayı aldattığı bir dönemde proletaryanın devrimci sınıf partisinin devrimci görüşleri, sloganları gerçek içeriğiyle kitlelere mal etmesi her zamankinden daha büyük bir önem göstermektedir.

Kitleleri etkilemenin yolu onlardan daha ileride olmaktır. Kitlelerin kendiliğinden gelişen eylemi içerisinde yer almak fakat sürüklenmemek gerekir. Sürüklenme tehlikesi zaman zaman karşımıza çıkabiliyor. Eylemdeki emekçi kitleler, eylemin akışına ve kendi bilinç düzeylerine ya da eylemin akış gerekçesine uygun sloganlar geliştirebiliyorlar. Küçük burjuva sosyalist hareketler hemen bu sloganlarla bütünleşip onları daha da güçlendirici bir politika izliyor. Devrim hedefi olan komünistler, burjuva sistemin yıkılmasını aşamayan slogan ve görüşler tarafından kendiliğinden bir şekilde sürüklenmemelidir. Komünistler işçilerin, emekçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi

doğrultusunda verilen mücadelenin içinde yer alırlar. Fakat emekçilerin kurtuluşlarının burjuva sistemin yıkılmasıyla sağlanabileceği gerçeğini ısrarla söylerler. Devrimci marksistler kitleleri devrimci hedefler doğrultusunda etkilerler, kitlelere götürdüğü politikanın, taktiğin, sloganların içeriği tamamen bu hedefe yöneliktir.

Türkiye ve Kürdistan'da devrimci hareket büyük bir kitle gücüne sahiptir. Kitle gücü sistem tarafından her geçen gün besleniyor. Sömürünün ve baskının yarattığı öfke, kızgınlık, hoşnutsuzluk ve tepki eylemlere dönüşüyor. Eylemler sürekli katılan yeni güçlerle çok daha kitlesel ve etkin duruma geliyor.

Ne var ki, devrimin kitlesel gücü, boyutları ve devrimci önemi yeterince kavranmış değildir. Bu sığ yaklaşımdan dolayı devrimci kitlelerin gerçek gücü ve toplumu dönüştürücü eylemleri anlaşılıyor. Oysa bu topraklarda yıllarca süren ve bizzat devrimci kitleler tarafından yürütülen son derece sert bir iç savaş var. Kitleler bu süreçte devrimci hareketi büyük bir heyecan, coşku ve kararlılıkla desteklediler. Fakat sosyalist hareket, küçük burjuva reformist ve oportünist hareketlerin izlediği geri çizgi nedeniyle devrimci kitle hareketi daha ileri götürülmedi. Küçük burjuva önderliğin kitlelerin devrimci mücadelesini daha ileri götüremeyeceği iyice açığa çıkmıştır. Devrimci kitle hareketi, küçük burjuva sosyalist harekete rağmen devrim yürüyüşünü sürdürecektir.

Bu topraklarda büyük bir güç birikimi oluştuğu, kitlelerin büyük sokak çatışmalarında sayısız eyleminde kendini gösteriyor. Devrimci güç birikimi yalnızca ekonomik ve politik koşulların yani nesnel gelişmenin bir sonucu olarak oluşmadı; bu gücün oluşumunda kırk yıldır süren son derece şiddetli devrimci mücadelenin kesin rolü var. Burada esas sorun oluşmuş olan devrimci gücün, devrimci hedefler doğrultusunda harekete geçirilmesidir.

Leninist Parti bu duruma uzun zamandır işaret ediyor, ivedi devrimci görevlerin ne olduğunu açıklıyor. Bu yönde gösterilen çabaların yeterli olduğu söylenemez. Henüz büyük kitle hareketlerine önderlik etme yeteneği kendini tam göstermiş değildir. Bugüne kadar süre gelen dar, sınırlı sayıda kitleye önderlik etmekten, daha büyük kitle hareketlerine önderlik etme düzeyine gelinmelidir. Marksizmin devrimci özünü ne ölçüde kavradığımız geniş kitle eylemlerine, ne derece öncülük edip onları iktidara yönlendirdiğimizle ölçülecektir. Her leninist militan uzun süredir ortaya çıkan yeni durumun gerektirdiği görüşleri tam kavramalı ve çalışma biçimini buna göre düzenlemelidir.

Tam da bu noktada karşımıza kitlelerle, kitlelerin en ileri ve en kararlı kesimiyle ilişki kur-

Devrimci Dalga

ma yolları bulma görevi çıkmaktadır. Bu ilişkileri proleter devrimci çizgide toparlamak için üretken bir anlayışla davranmalıdır. Bir komünistin devrimci yetenekleri kendini burada gösterir. O halde tüm çalışma biçimini yeni gelişmelere göre yeniden ele almalıyız. Kitleleri etkileyecek bütün devrimci mücadele araçlarının en etkin kullanımında en ileri örnekler sergilenmelidir. Örgütlenme, propaganda, ajitasyon çalışmaları mücadelenin ulaşılmış olduğu düzeyi yakalamalı ve onu daha ileri noktalara götüreceği biçimde biçimlendirilmelidir. Mücadelede, örgütlenmede, politikada üretkenlik devrimci partinin kitlelere önderlik görevini yerine getirmesi için yaşamsal bir öneme sahiptir. Her marksist kadro burjuva düzeni alt üst edecek devrimci mücadele ve kitleleri sürüklemenin etkileyici ve ileri örneklerini yaratmalıdır.

Büyük bir devrimci enerjinin açığa çıktığı, devrimci olayların aniden geliştiği ve olayların gidişatının sık sık değiştiği son derece yoğun bir devrimci süreçten geçiyoruz. Böylesi devrimci bir süreçte komünistler son derece esnek bir çalışma anlayışı ortaya koymalıdır. Dışımızdaki gelişmelerin sıçramalı, patlamalı ve aniden ortaya çıkış karakterleri göz önünde tutularak gerekirse devrimci taktiği bir günde değiştirme yeteneği ortaya konmalıdır. Komünistler kendi çalışma programlarını, kendi dışındaki gelişmelere göre düzenlemelidir. Sürece müdahale, sürecin yönünü gün gün kavramayı gerektirir.

Burada sorun yalnızca içinden geçmekte olduğumuz sürecin teorik olarak çözümlenmesi değildir; bunun gerektirdiği mücadele görevleri ve taktik politika da tam bir esneklik içerisinde saptanmalıdır. Burada yetersizlikler olduğu açıktır. Karşı karşıya olduğumuz devrimci görevler eksik ve zayıf taraflarımızı süratle gidermemizi dayatmaktadır. Burada teorisyenlik yeteneği, örgütçülük yeteneği, taktisyenlik yeteneğiyle birleştirilmelidir. Devrimlerin tüm deneyimleri proleter esneklik yönü açısından yeniden irdelenmelidir.

Çalışmada ortaya konan üretkenlik ve esneklik yeteneğinin bütün amacı devrimci kitle hareketlerinin inisiyatifi ve öncülüğünü ele geçirmektir. Bizim dışımızda süren, gelişen ve ilerleyen bir kitle hareketi var. Devrimci kitleler kendi istekleri doğrultusunda, büyük bir enerji ve kararlılıkla ilerliyorlar. Tam da bu noktada sorun devrimci kitle hareketini başarıya ulaştıracak devrimci çizgi ve pratik öncülük sorunudur. Kitlelerin pratik önderliği ancak son derece girişken bir çalışma biçimi ortaya konularak ele geçirilebilir. Bu anlamlarda zayıflıklarımız ve yetersizliklerimiz önümüzde büyük bir engel oluşturuyor. Engellerin aşılması yönünde kesin bir irade, kararlılık ve çaba göstermeliyiz. Bu büyük devrimci dalga kesinlikle sonuca götürülmelidir.

Anadolu Üniversitesi'nde 1 Mayıs Çalışması

1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü yaklaşıyor. Taksim Kızıllı Meydan'da toplanacak olan yüz binler kapitalizme olan öfkelerini dile getirecek.

Orada sadece işçi ve emekçiler değil, gençlik de yer alacak. Geleceksizlik kara bir bulut gibi gençliğin üzerinde bulunurken, devrim emekçi halkların ve gençliğin tek umudu. Bizler Eskişehir'den DÖB'lü öğrenciler olarak, gençliği 1 Mayıs'ta Taksim'de olmaya çağıran çalışmalarımıza başladık.

Anadolu Üniversitesi'nde Yemekhane ve kütüphaneye "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeginin Olacak Şiarı İle Taksim'e- Mücadele Birliği" imzalı afişlerimizi yaptık. Aynı zamanda duvar gazetelerini de yapıştırdık. "Şimdi Milyonlar olarak Taksim'e Akma Zamanıdır" başlıklı bildirimimizin de yer aldığı duvar gazetesi, öğrenciler tarafından ilgiyle okundu. Öğrencilerle yaptığımız sohbetlerde de Taksim'de olmanın ve Mücadele Birliği ile orada olmanın öneminden bahsettik.

Öğrencilerle yapılan sohbetlerden sonra çalışmamız sona erdi.

Gençlik Devrimle Özgürleşecek!

**Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar her Şey Emeginin Olacak
Eskişehir DÖB**

Sendikalar ve Meslek Örgütleri 1 Mayıs'ta Taksim'de

Emek ve meslek örgütleri yaptıkları bir basın açıklamasıyla 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını duyurdular.

DİSK, KESK, Türk-İş, Hak-İş, Kamu Sen, TMMOB, TTB, TEB 1 Mayıs birleşenleri olarak Taksim Gezi Parkı'nda saat:11.00'de "Emek, Barış, Özgürlük ve Demokrasi için 1 Milyon'da Biriyim!", "1 Milyon Kişiyile Taksim'deyiz!", "Milyonlar Aç, Milyonlar İşsiz İşte Sizin Kapitalist Sisteminiz!" pankartları açarak, bu 1 Mayıs'ta öne çıkarttıkları taleplerini dile getirdiler.

1 Mayıs birleşenleri adına açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, "Biz emek ve meslek örgütleri ve devrimci demokratik kurumlar olarak, Türkiye açısından son derece önemli bir dönemde, 1 Mayıs kutlamalarının hazırlıklarını sürdürüyoruz. Bu irade ve görüş birliğiyle, emeğin kazanılmış haklarına yönelik saldırılara, işsizliğin ulaştığı kitlesel boyutlara, yoksulluğa, kuralsız, güvencesiz, esnek çalışma biçimlerine, taşeronlaşmaya, adalet duygusunun daha fazla rencide edilmesine, sendikal hak ihlallerine, düşünce ve ifade özgürlüğüne yönelik girişimlere, doğal çevrelerin katledilmesine ve Yüksek Öğretime Geçiş Sınavı'nda yaptıkları gibi gençlerimizin geleceğinin de şifrelenmesine, Kürt sorunun çözümünde, otoriter ve baskıcı yaklaşımlar varlığını sürdürmektedir. Buna karşı, emek, barış, özgürlük ve demokrasi için 1 Mayıs'ta alanlarda olacağız. Biz 1 Mayıs birleşenleri olarak tüm halkımızı bu haykırıya yanıt vermeye ve alanlara çıkmaya çağırıyoruz" dedi.

Dereler Ankara'ya Aktı!

Doğanın sermaye tarafından yağmalanmasına, metalaştırılmasına ve çevrenin kirletilerek yaşam alanlarının yok edilmesine karşı çıkan binlerce kişi çeşitli illerden Ankara'ya gelerek bir miting yaptı. 9 Nisan günü sabah saatlerinde Toros Sokak'ta toplanan kitle buradan Kolej Meydanı'na yürüdü.

Üzerinde "HES'lere, Nükleere, Termik Santrallere Doğanın ve Yaşamın Yağmalanmasına Karşı Yürüyoruz" yazan pankartın arkasında birçok çevreci platform ve siyasi yapı kortej oluşturdu. "Dereler Özgür Akacak", "Su Haktır Satılmaz", "HES'lere Hayır!" dövizlerinin taşındığı eylemin güzergahı boyunca "Mücadele Birliği" imzalı "Sermaye Doğayı Katlediyor, Yaşasın Sosyalizm!", "Sağlıklı Gelecek Sosyalizm'de!", "Burjuvazi Doğayı Yağmalıyor", "Kapitalizm Öldürür, Kapitalizmi Öldürün!", "Kapitalizm Doğa Düşmandır, Yaşasın Sosya-

lizm!" gibi yazılamalar yapıldı. Polisin reklam verdiği bir reklam panosunun üzerindeki "Katil Polis Hesap Verecek" yazılması da dikkat çekti.

Alana geldiğinde yapılan konuşmalarda sermayedarların karları için doğal yaşamı yok etmek istedikleri; ancak halkın buna izin vermeyeceği vurgulandı. Aynı zamanda ordunun yaptığı çeşitli askeri operasyonlarla orman azizlerinin yakarak yok ettiğinden de bahsedildi. Sermayenin doğa üzerindeki yağması devam ederse bir daha ki sefere yüz binlerce kişinin aynı alanda toplanarak buna bir dur deneceği belirtildi.

Yapılan konuşmaların ardından sahneye çeşitli müzik grupları ve müzisyenler çıktı. Binlerce kişi horonlar ve halaylarla mitingi sonlandırdı.

Mücadele Birliği/Ankara

Hava-İş'ten Grev Kararı

Hava taşımacılığı sektöründeki en büyük firmalardan Amerikan ortaklı Pratt Whitney THY Teknik Uçak Bakım Motoru Bakım Merkezi (TEC)'inde 11 aydır süren TİS görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine grev kararı asıldı.

Sabiha Gökçen havalimanı önünde toplanan emekçiler sloganlarla Genel Müdürlük binası önüne yürüdüler. Burada Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin konuşma yaptı. 11 aydır oyaladıklarını, toplu sözleşmeyi masada sonuçlandırmak istediklerini, şirket yönetiminin uzlaşmaz tutumu nedeniyle görüşmelerin tıkandığını söyleyen Ayçin, 235 işçinin bulunduğu ve

185 üyelerinin çalışmakta olduğu firmada uluslararası nitelikte uçak motor tamir ve bakımının yapılmakta olduğuna değinerek Ortadoğu'daki en önemli bakım merkezi olduğunu söyledi.

Ayçin, "Belirttiğimiz maddeler kabul edilmezse en kısa zamanda bu işyerinde greve gideceğiz. Ve buradan tekrar yönetime seslenmek istiyorum, en geç iki hafta içinde bu kararlar kabul edilmezse bu işyerinde greve gideceğiz. Ve bu işyerinde barış yoksa bu işyerinde üretimde olmayacaktır. Buna izin vermeyeceğiz" dedi.

Grev kararının firmanın kapısına asılmasının ardından işçiler sloganlar ve alkışlarla eylem yerinden ayrıldılar.

Bericap'ın Kadın İşçilerini Destek Ziyareti

Petrol-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan 4 arkadaşları için iş bırakarak, işyerleri önünde direnişlerine başlayan Bericap işçileri 110. günlerinde.

Bericap işçileri arasında 20 kadın işçi var onlar da sıcak, soğuk, yağmur, kar yağışı demeden işyeri önünde eylemi sürdürdüler. Kimi zaman arabanın içinde vakit geçirmeye çalıştılar, kimi zaman çay içerek, kimi zaman el işi yaparak sıkıntılarını unutmaya çalıştılar, kimi zaman ziyarete gelenlerle sohbet ederek bir direniş gününü daha bitirdiler.

Emek ve meslek örgütlerinden kadınlar 12 Nisan Salı günü saat 13.00'de Bericap işçilerini ziyaret ettiler. Saat 13.00'de Bericap fabrikası yakınlarında "Bericap İşçisi Kadınlar Yalnız Değildir -Emek ve Meslek Örgütlerinden Kadınlar" yazılı bir pankart açarak yürüyen kadınlar "Bericap İşçisi Yalnız Değildir", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Bericap'da Direniş Kazanacak", "Bericap İşçisi Kadınlar Yalnız Değildir"

sloganları atarak Bericap işçilerini yanına geldiler. Basın açıklamasına Petrol-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı, Deri-İş Sendikası'ndan temsilciler ve Limter-İş Sendikası Gebze Şubesi Başkanı Kamber Saygılı da katıldılar.

İşçilerle sohbet eden kadınlar bir de desteklerini bildiren bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasını KESK'e bağlı SES Aksaray Şubesi Başkanı Songül Kızıl okudu. Açıklamada "Bericap işçisi kadınlar ürettikleri değeri koruyabilmek için sendikalı oldular. Onlar topluma ve çocuklarına, insan onuruna yaraşır bir gelecek bırakabilmek için sendikalı oldular. Onlar geçmişte 1900'lü yıllarda İngiltere'deki, New York'taki kız kardeşlerinin izini takip ederek sendikalı oldular. Onlar Bursa'da fabrikada yanan, Urfa'da Ceylanpınar'da boğulan, İstanbul'da sel yüzünden camsız araç içinde ölüme mahkum edilen kızkardeşleri adına sendikalı oldular." denildi.

Bericap işçilerinin 2009 yılından bu yana verdikleri mücadeleye ve patronun saldırılarına

na değinilerek Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de, Bericap'ta da işverenin en büyük korkusu örgütlü, dayanışma içinde olan bir işçi kitlesi.

Bericap'da kadınların işsiz kalmayı aç kalmayı göze alarak ilk isyan bayrağını çekenlerden oldukları hatırlatıldı, kadınların mücadelesinden örnekler verilerek "Türkiye'de işçilerin alınterinden, örgütlülüğünden, kamu emekçilerinin grevlerinden, yazarların kaleminden doktorların yürüyüşünden, mühendislerin seslerinden korkulan bir süreçteyiz. Ama bizler biliyoruz ki, birbirimize yaslandığımız sürece, birbirimize daha çok kenetlendiğimiz sürece fabrikamızdaki, sokaktaki, evimizdeki, patronlara karşı daha güçlü olacağız. Bericap işçisi kadınlar yalnız değildir, onların mücadelesi Türkiye'deki emek hareketinin mücadelesidir." denildi. Basın açıklamasının ardından açılan pankart fabrikanın parmaklıklarına asıldı, işçilerle bir süre sohbet eden kadınlar araçlarına binerek ayrıldılar.

Casper İşçilerinden Üniversite Öğrencilerine Açık Mektup

Ümraniye Tepeüstü'nde bulunan Casper Bilgisayar, sendikalı oldukları için 21 işçiyi işten çıkardı. 21 Şubat'tan bu yana Casper Plaza önünde kurdukları direniş çadırında eylemlerini sürdüren Casper işçileri, şirketin özellikle üzerinde durduğu ve geniş müşteri kitlesi içeren üniversite öğrencilerine, başlarından geçenleri anlatan bir açık mektupla seslendi.

Bilgisayar sektörünün önemli müşteri potansiyelini oluşturan üniversiteli gençlere hitaben yazdıkları mektupta, uzun yıllardır yaşadıkları haksızlıkları durdurmak ve hayatlarının patronun iki dudağının arasında olmaması için, çalışma yaşamında keyfi uygulamaların son bulması için sendikalaştıklarını ifade eden Casper işçileri, 21 işçinin işten atıldığı, işçi çıkarmalarının devam edeceğinin de şirket yönetiminin kendilerine bildirildiğini söylediler.

Casper işçileri, çalışma süreleri ve koşullarını da aktardıkları mektupta "İşten atılan işçiler arasında kıdemi 15 yıla varan işçiler bulunuyor. Casper işvereni işten atılan işçilerin maaş, izin, tazminat vs. ne kadar alacağı varsa hiç birini ödemedi. Anayasal hakkımızı kullanmamıza tahammül edemeyen işveren, bizleri adeta bir hiç yerine koydu. İşten çıkarmalar uzun yıllar emek verdiğimiz şirkette onur kırıcı şekilde yapıldı.

21 Şubat 2011 tarihinden itibaren İstanbul Ümraniye'deki Casper Plaza önünde kurduğumuz çadırda direnişe geçmiş bulunuyoruz. Casper'da yaşananları kamuoyuna duyurmaya çalışıyoruz.

Biliyorsunuz Casper Bilgisayar reklamlarında sürekli gençlere hitap ediyor. Siz, en geniş müşteri kitlesi olarak görülmüyorsunuz. Bu mektubumuzla bizler de siz üniversite öğrencilerine Casper Bilgisayar'da yaşananları paylaşmak istedik. Sizlerden Casper Bilgisayar işçilerine desteğinizi her platformda göstermenizi bekliyoruz." dedikleri mektuplarını, "İletişim için bizlere caspersendika@hotmail.com adresinden ulaşabilirsiniz. Sosyal paylaşım sitesi <http://www.facebook.com/home.php#!/caspersendika> adresinde 'Sendika Düşmanı Casper Bilgisayar' adlı sayfayı ziyaret edebilirsiniz. İşten atılan ve atılma tehdidi altında çalışan sendika üyesi CASPER BİLGİSAYAR İŞÇİLERİ" diyerek bitirdiler.

Karayolları Emekçileri: Bu Bir İhtar Eylemidir

Karayolları 1. Bölge Müdürlüğüne bağlı birimlerde çalışan memur, işçi ve taşeron karayolları emekçileri işyerlerinde yaşadıkları sorunları duyurmak ve çalışma koşullarının iyileştirilmesine yönelik taleplerini dile getirmek ve Karayolları Genel Müdürlüğü'ne bağlı bina ve arazilerin hükümete yakın şirketlere peşkeş çekilmesini protesto etmek için 13 Nisan Çarşamba günü saat 12.00'de Küçük Yalı Maltepe E-5 yanındaki Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü'nde bir basın açıklaması yaptılar.

Karayolları Araştırma Baş Mühendisliği önünde bir araya gelen Yapı-Yol Sen ve Yol-İş Sendikası'nda örgütlü emekçiler, "KESK Yapı-Yol Sen İstanbul Şube", "Türk-İş -Yol-İş İstanbul 1 Nolu Şube", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır", "İşyerleri Ekmeğimiz Aşımızdır, Onurumuz İçin Direneceğiz" pankartları açtılar. Sloganlar atarak Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü giriş kapısı önüne geldiler.

Karayolları emekçileri ellerinde "Devletin Kulu Değiliz Onurlu Emekçiyiz", "Örgütlüysek

Her Şeyiz Değilsek Hiç Bir Şey", "AKP Misyoneri Sendikaya Hayır", "Bencilik Küçültür Dayanışma Yüceltir", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Nokta Kadar Çıkara Virgül Gibi Eğilme", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" yazılı dövizler taşıdılar.

Basın açıklaması sırasında "İşyerleri Bizimdir Satılamaz", "Yılgınlık Yok Direniş Var" sloganları atılırken, sıranın 1. Bölge Müdürlüğü'ne Küçükyalı'daki araziye geldiğine değinildi ve buranın da Medeniyet Üniversitesi'ne satılacağı belirtildi. "Kamu arazilerinin yandaş vakıflara peşkeş süreci devam ediyor" denilen konuşmalarda, Türkiye'de Karayolları Genel Müdürlüğü'ne bağlı kurumların makine parkındaki yapım, bakım-onarımı ile bu araçların ithalat ve gümrük işlemlerini yürüten Karayolları Maltepe İkmal Müdürlüğü'nün tasfiye edilmek istendiğine dikkat çekildi.

Karayolları emekçileri taleplerini dile getiren sloganlar atarak eylemi sonlandırdılar.

BAT Samsun Çadırına Saldırı

Samsun'un 19 Mayıs'da kurulu British American Tobacco (BAT) firmasına ait sigara fabrikasında işten çıkarıldıktan sonra direnişe geçen işçilerin işyeri önünde kurdukları çadırda polis, sabah saat 06.30'da saldırdı. Buna karşılık işçiler de 19 Mayıs ilçe merkezinin girişinden ve sahil yolundan geçmekte olan servis araçlarının önüne yatarak araçların fabrikaya gitmesini engelledi.

Polisin müdahale ederek dağıttığı işçiler, tekrar fabrika kapısına geldi. Burada da servis araçlarının önüne yatarak fabrikaya girişleri engellemek isteyen işçilere, polis bir kez daha gaz bombalarıyla saldırdı. Polisin sert müdahalesi sonucunda yaralanan işçiler oldu. İlk müdahaleleri ambulansla yapılan işçiler, 19 Mayıs Toplum Sağlığı Merkezi'ne götürülerek burada tedavi altına alındı.

Yaklaşık 40 işçinin gözaltına alındığı olaylar sırasında polis, olayları gözlemleyen 13 öğrenciyi de gözaltına aldı.

Sendika temsilcileriyle görüşme yapmaya hazırlanan işçiler, karşılaşacakları her türlü saldırıya hazır olduklarını ifade ederek mücadeleden vazgeçmeyeceklerini söylediler.

9 Eylül'de Sağlıkçılar Kazandı

Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi'nde sağlık emekçilerinin 1 Nisan Cuma günü performans sistemine karşı başlattığı grev kazanımla sonuçlandı.

Grevin başlamasının ardından gelişen etkiyle dün akşam asistan hekimler Sağlık Bakanı Recep Akdağ ile görüştüler.

Toplantıya İzmir Tabip Odası Başkanı Prof. Dr Erdener Özer ve İzmir Tabip Odası Asistan Hekimler Komisyonu'ndan üç asistan hekim, Başhekim Prof. Dr. Eyüp Hazan ile Başhekim yardımcıları, İzmir Valisi, İzmir Emniyet Müdü-

rü, İl Sağlık Müdürü, da katıldı.

Görüşmede asistan hekimlerin talepleri kabul edildi. Talepler, hastanedeki tüm sağlık emekçileri için geçerli olacak şekilde kabul edildi.

Sağlanan anlaşma gereğince sağlık emekçilerinin ücretleri, performans sistemi uygulamasının başlatılmasından önceki dönemde uygulanan sisteme göre ödenecek.

Çalışanlar hakkında üniversite yönetimi soruşturma açmayacak.

Sağlık çalışanlarının da içinde yer aldığı bir komisyon kurularak, hastanedeki çalışma şartları ve hizmetlerinin iyileştirilmesi için adımlar atılmasını sağlayacak şekilde çalışmalar yapılacaktır.

Sabah saatlerinde hastane bahçesinde toplanan sağlık emekçileri, kazanımlarını kutlamak için başhekimlik binasına sloganlarla yürüdüler. Rektör Mehmet Füzün burada kısa bir açıklama yaparak talepleri uygulayacaklarını duyurdu.

Asistan hekimler, grevin kazanımla sonuçlanması nedeniyle 5 Nisan gününü "Asistan Hekimler Günü" ilan ettiler.

Mersin Çimsataş'ta Anlaşma Sağlandı

4 Nisan Pazartesi günü greve çıkacak olan Çimsataş işçileri, sabah saat 08.30'da fabrika önünde toplandılar. Birleşik-Metal-İş Sendikası temsilcisi ve patron, 09.45'te toplantıya başladı.

Yaklaşık yarım saat süren toplantının ardından dışarı çıkan temsilci patronun bütün işçilerle görüşmek istediğini söyledi. Bunun üzerine bütün işçiler fabrikanın yemekhanesine çağrıldılar. Polisin ikazı üzerine sosyalist basın içeri alınmadı. Sayımızın az olmasından yararlanan polisler bizleri dışarıda etrafımızda arabayla hızlı bir şekilde geçerek sürekli taciz etti. 11.00'da işçilerle patronun toplantısı sona erdi. MERSİN-Çukurova Holding'e bağlı Mersin'de kurulu bulunan Çimsataş Fabrikası'nda sendika yönetimi ile patron arasında yapılan görüşme neticesinde anlaşma sağlandı.

Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası'nın yaptığı TİS'e göre ücretlerde yüzde 100'lük, sosyal haklarda da önemli kazanımlar olduğu belirtiliyor. Sözleşmeyi işçilerin de kabul etmesi sonucu işçiler Pazartesi

günü patron tarafından ücretli izin günü olduğu için, gece vardiyasından itibaren işbaşı yapacaklar.

Konuyla ilgili açıklama yapan Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül, Çimsataş'ta taleplerinin karşılanmasından dolayı kazanımlar elde ettiklerini ve dolayısıyla grev uygulamasına başlamadıklarını söyledi. Güleğül, konuşmasına şöyle devam etti: "Biz MESS'in işveren sendikasının bize önerdiği rakamın üzerinde bir kazanım elde ettik. Onların karşılığında çok yüksek kazanımlarımız oldu. Ama bunu işçi arkadaşlarımızın kabulü ve oluru neticesinde kabul ediyoruz. TİS işveren sendikası ile yapılır. Bu yaptıklarımız ek protokol şeklinde oluyor. Bunlar onun üzerinde gelecek. Kazanımlarımızı kayıt altına alıyoruz bu şekilde" dedi.

Çimsataş fabrikasındaki kazanımın ardından işçi temsilcisinin "Gece vardiyasında olan arkadaşlar, gece işbaşı yapıyoruz" demesinin ardından işçiler dağıldı.

Mücadele Birliği / Mersin

Sağlıkçılar Edirne'de İş Bıraktı

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ndeki asistan hekim ve sağlık çalışanlarının greviden sonra Edirne'de Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ndeki asistan hekimler ve sağlık çalışanları, 11 Nisan'da şartlar iyileştirilinceye kadar iş bıraktılar.

Hastanede görevli 300 hekim, beyaz önlükleri üzeriyle ve boyunlarında stetoskoplarıyla hastane bahçesinde bir araya gelerek sloganlar attılar. "Hak-kımızı İstiyoruz", "Vur Enseme Al Lokmamı Bitti", "Uykusuz Doktor=Ölüm", "Fazla Mesai Değil, Fazla Eğitim", "İnsanca Mesai İstiyoruz" yazılı dövizler de taşıyan asistan hekimlere, akademisyenler ile hastalar ve yakınları da destek vererek eylemi güçlendirdiler.

Basın açıklamasını asistan hekimler adına temsilcileri Serdar Kılıç yaptı. Yıllardır 7 gün 24 saat gece gündüz demeden kaliteli sağlık hizmeti sunmaya çalıştıklarını ve bugüne kadar, "asistansın yapacağını" denilerek özlük haklarına değer verilmediğini belirten Kılıç, "Fazlasını değil, emeğimizin karşılığını istiyoruz. Yöneticilerden eşitlik, adalet ve şeffaflık istiyoruz. Mesai saatlerine uyulsun istiyoruz. Bizler, nöbet ertesi izin hakkımızı istiyoruz" dedi. Bir otobüs şoförü can taşıdığı için 5 saatten fazla araç kullanamazken, sağlık çalışanlarının 33 saat aralıksız can taşımaya mecbur bırakıldığına dikkat çekerek, "Parasız yemek hakkı istiyoruz. Sağlık hizmeti ekip işidir. Doktoru, intern doktoru, hemşiresi, sağlık memuru, laborantı, teknisyeni, hizmetlisi, ambulans şoförü ile birlikte gelir güvencesi istiyoruz. Bizleri görmek isteyenler görene kadar buradayız" diyerek sağlık emekçilerinin taleplerini sıraladı.

Bahçede toplanan asistan hekimler, hakları iyileştirilene kadar göreve gitmeyeceklerini söylüyor ve çalışma şartlarının düzeltilmesi için sloganlar atıp, işçi ve emekçilerden, kitle örgütlerinden destek bekliyorlar.

Hukuksuz Atamalar Kazalara Davetiye Çıkarıyor

(BTS) Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası'nda örgütlü demiryolu emekçileri TCDD'de yaşanan siyasi kadrolaşmaları, haksız ve hukuksuz atamaları dile getirerek, bu kadrolaşma sonucu yetkin olmayan kişilerin getirildikleri görevler nedeniyle demiryollarında kazalara davetiye çıkarıldığını belirttiler. Emekçiler 5 Nisan Salı günü saat 12.30'da Haydarpaşa Tren Garı önünde bir basın açıklaması ve oturma eylemi gerçekleştirdiler.

Hükümetin yürüttüğü kadrolaşma faaliyetiy-le ülkenin her kurumunu kendi arka bahçesi haline getirdiğini ifade eden demiryolu emekçileri hemen her kamu kurumunda dikkat çeken usulsüz atamaların TCDD bünyesinde de tüm hızıyla devam etmekte olduğunu belirttiler.

Kariyer ve liyakat ilkelerinin bir tarafa bırakılarak yapılan atamalarda siyasi yandaşlık ve AKP'ye yakın olan sendika üyeliği göz önüne alınarak atamaların yapıldığına değinerek TCDD bünyesinde personel atanması uygulamalarında da ülkenin gündeminde olan sınavlardaki usulsüzlüklere dikkat çekildi.

Demiryolu emekçileri "Bir kez daha TCDD Genel Müdürlüğü yönetiminin hiçbir haklı gerekçesi olmayan tamamen keyfi kayırmacı, çalışma huzurunu ve barışını bozan, kurum çalışanlarını kuruma ve işine karşı yabancılaştırmaya yol açan uygulamalarına son vermesini istiyoruz" diyerek yarım saatlik oturma eylemiyle yaşanan usulsüzlükleri protesto ettiler.

19 Aralık Bayrampaşa Davasında 2. Duruşma

19 Aralık 2000 tarihinde 20 cezaevine birden gerçekleştirilen ve 4 gün süren saldırı sonucunda 28 devrimci tutsak katledilmişti. Bu operasyon sırasında Bayrampaşa Cezaevi'nde bulunan ve katledilen 12 kişiyle ilgili ÇHD'li avukatların girişimiyle kamu davası açılmıştı. İlk duruşması 23 Kasım 2010 tarihinde görülen davanın 2. Duruşması Bakırköy 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 6-7 Nisan tarihlerinde görüldü.

Bayrampaşa Cezaevi'ne yapılan operasyona ilişkin planın kaybolduğu iddiasıyla mahkemeye ulaştırılmamıştı. Duruşma tarihinden birkaç gün önce 11 yıldır kayıp olduğu iddia edilen Katliam Planı belgeleri kamuoyuna yansıdı. Davada, avukatlar bulunan belgelerin de dikkate alınarak katliamdan sorumlu kişilerin derhal yargılanmasını talep ediyorlar.

Duruşmada sadece Elazığ Jandarma Kuvvet Komutanlığı'na bağlı ve tamamı tutuksuz 39 er yargılanırken üst düzeydeki asker ya da devlet makamlarından yargılanan tek bir sorumlu bulunmuyor.

Gerek ilk duruşmada gerekse 2. duruşmada dinlenen sanıkların olaya ilişkin anlatımlarında sık sık çelişkili ifadelerde bulunmaları ya da "hatırlamıyorum", "gözümden kaçmış", "dikkat etmemiştim", "yanlış ifade etmişim" gibi kaçamak cevaplar vermeleri dikkat çekti.

Bayrampaşa Cezaevi'ndeki katliama ilişkin davayı ÇHD avukatlarıyla birlikte pek çok avukat da takip ediyor ve

müdahil olarak katılıyorlar.

2. Duruşmaya katılan CHD avukatlarından Oya Arslan sanıkları dinleyen mahkeme heyetinin Ankara Özel Asayiş Başkanı Burhan Engin ve operasyonu yöneten Tuğgeneral Engin Hoş ve diğer kişiler hakkında soruşturma açmadığını açıklarken, Bayrampaşa Cezaevi Özel Müdahale Planı olarak adlandırılan planın yıllardır hem kamuoyundan hem de zaten göstermelik yargılama yapmakta olan mahkemeden gizlendiğine vurgu yaparak planın içeriğini aktardı. Ankara-J. Komando Öz. Asayiş Komutanlığı, Halkalı Jandarma Komando Komutanlığı ve Bayrampaşa J. Komuta Tb. Bölüğü'nün bu operasyona katıldıkları ve önceden özel eğitim aldıklarının plandan anlaşıldığı bilgisini verdi.

Av. Oya Arslan, bugüne kadar asıl failler yargılanmasın diye belgeler gizlendiğini, görüntülerin gönderilmediğini belirterek, "Mahkemenin sorduğu sorular yanıtlanmıyor, savcı jandarma el birliğiyle delilleri gizliyorlar, gizlemeye devam ediyorlar. Bir kez daha soruyoruz onları daha ne kadar koruyacaksınız. Yoksa başka bir katliamın hazırlığı için mi için korunuyorlar. Selefleri onlardan güç alsın diye mi?" diye soran Av. Arslan "Onları nereye kadar koruyacaksınız? Biliyorsunuz ki, onların suçlarını tarih hükme bağlamıştır, bize düşen ise tarihin hükmünü infaza dönüştürmektir." dedi.

Duruşmada yine tutuksuz olarak yargılanmakta olan erlerin ifadelerinin dinlenmesine devam edildi. Duruşma 27 Temmuz 2011'e ertelendi.

Demokrasi Çadırı Aksaray'da

Sivil itaatsizlik eylemleri devam ediyor. "İstanbul Demokratik Kent Konseyi"nin aldığı karar doğrultusunda 11 Nisan günü Aksaray'da çadır kuran Kürt emekçiler, oturma eylemine başladı.

Bakırköy özgürlük meydanında 1 hafta süren sivil itaatsizlik eyleminden sonra bugün Aksaray'da yeni bir eylem başladı. Aksaray metro girişinde toplanan kitle pankartlarını açıp çadır kurdular. Burada eylem 1 hafta boyunca sürecek. Son olarak tekrar Taksim'e taşınacak çadırlar. Eylem 1 Mayıs'la birleştirilecek.

BDP İstanbul milletvekili Sabahat Tuncel ve İstanbul 3. bölge adayı Musta-

fa Avcı eylem yerine gelerek açıklamada bulundular. Sabahat Tuncel; "Sivil itaatsizlik eyleminde Bakırköy Özgürlük Meydanı'ndan sonra şimdi Aksaray dayız. Neden böyle geziyoruz diye sorabilirsiniz. Amacımız Türkiye de yaşanan sorunlara dair insanların düşüncelerini özgürce ifade etmeleridir. Türkiye'de yaşayan emekçiler, ezilenler, hala sendikalı oldukları için işten çıkartılıyor, binlerce emekçi taşeron şirketlerde 14-15 saat çalıştırılıyorlar, eziliyorlar sömürülüyorlar. Kürtlerin açtığı en demokratik en yasal çadırlara güvenlilik güçlerince cop ve gazla saldırıldı. Ama biz dört tane talebimizden asla vazgeçmeyeceğiz. Siyasi tutsakların serbest bırakılması, anadilde eğitim, seçim barajının kaldırılması operasyonların derhal durdurulmasıdır. Eğer siyasiler irade gösterip Kürt halkının sorunlarını çözmezlerse savaş kapıdadır." dedi.

1. bölge adayı Mustafa Avcı'da Kürtçe bir konuşma yaparak kitleyi selamladı. Eylem yerinde Sabahat Tuncel ve Mustafa Avcı ayrıldı. Eylem halaylar ve müzik dinletileriyle sürüyor. Eyleme Mücadele Birliği, Tümbel Sen, MKM'li sanatçılar DİSK Emekli Sen ve bir çok demokratik kitle örgütü destek veriyor.

Sözcükler Can Yücel'i Özler Antakya'da ve Mersinde Sahnelendi

"Bileklerimizi morartmış yeni Alman kelepçeleri
Otobüsün kaloriferleri bozuldu Kaman'dan sonra
Sekiz saat oluyor karbonatlı bir çay bile içemedik,
Başımızda prensip sahibi bir başçavuş.
Niğde üzerinden Adana Cezaevine gidiyoruz...
Bi sen eksiktin ayışığı
Gümüş bir tüy dikmek için manzaraya."

9 Nisan Cumartesi günü Antakya Ayışığı Sanat Merkezi'nin düzenlediği etkinlikte, Tiyatro Simgü'nün sahnellediği "Sözcükler Can Yücel'i Özler" adlı oyun sergilendi. Can Yücel'in yaşamından kesitler aktarılarak, onun dünyaya, yaşama, sanata bakışı anlatıldı...

Antakya emekçilerinin bir çoğu oyunu merak ediyorlardı. Bir çok insan 9 Nisan'ı sabırsızlıkla bekliyordu. Antakya'nın dört bir tarafına afiş çalışmaları ve birebir görüşmelerle insanlara tiyatro oyununu duyurduk.

Oyun ilk başladığında Londra'daki yaşamından ve ustamız Nazım Hikmet'in sürgün yaşamından bahsedildi. Bir tarih sayfası gibi, Nazım'dan, Behçet Aysan'dan, 1960 darbesinden görüntüler... 1968 Denizler, Mahirler... 1980 kanlı darbe... 92 Sivas katliamı... Ülke panoraması çiziliyordu. Kimi zaman sarhoşken esprileri kimi zaman da argo kelimeleri ile Can Yücel'i karşımızda görüyorduk.

Herkes oyunu ayakta alkışladı. Antakya emekçilerinin beğenisini toplamayı başarmıştı. Can Yücel'i ancak bu kadar hissedebirdik.

Oyun aynı hafta Mersin'de de sahnelendi

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi

186. Sayı / 20 Nisan - 4 Mayıs 2011

Vakkas Dalkılıç Son Yolculuğuna Uğurlandı

Gecirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitiren BDP PM Üyesi Vakkas Dalkılıç 4 Nisan Pazartesi günü binlerce kişinin katıldığı törenin ardından, son yolculuğuna uğurlandı.

Mücadele Birliği Platformu olarak katıldığımız cenazeye, DTK Eşbaşkanları Ahmet Türk, Aysel Tuğluk, BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, BDP'li vekiller Sırrı Sakık, Hasiip Kaplan, Bengi Yıldız, sanatçı Ferhat Tunç, BDP PM üyesi Mehdi Perinçek, BDP Urfa, Antep, Adıyaman, Maraş il ve ilçe yöneticileri, Urfa, Diyarbakır BDP'li ilçe belediye başkanları ve başkanvekilleri, eşi Zeynep Dalkılıç, ailesi, çocukları, KESK'e Bağlı sendika ve demokratik kitle örgütleri de katılım sağladılar.

Asri Mezarlık'ta yapılan yürüyüş boyunca "Demokrasi Şehitleri Ölümsüzdür" pankartları açıldı ve "Şehit Namırın", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kürdistan Şehitleri Ölümsüzdür", "Vakkas Yoldaş Ölümsüzdür", "PKK Halktır Halk Burada" sloganları atıldı. Yürüyüşün ardından Gülten Kışanak ve Ahmet Türk birer konuşma yaptı.

Kışanak konuşmasında "Vakkas yoldaşımızın beklemediğimiz anda yaşamını yitirmesi bizleri çok üzdü. Emekçi yönü ile bu ülkenin demokrasi ve özgürlük mücadelesinde yer aldı. Son nefesine kadar çalıştı. Halkçı yönü, mücadeleye bağlılığı ile hepimize örnek oldu. Sen rahat uyu Vakkas yoldaş; gözün arkada kalmasın. Senin ve tüm demokrasi şehitlerinin idealleri için son nefesimize kadar mücadele edeceğiz" dedi.

Ardından Konuşan Ahmet Türk ise "Yoldaşımızı binlerle uğurlamak çok önemliydi. Bugün binlerce yoldaşımız burada ise, Vakkas yoldaşın Kürt mücadelesine katkısından dolayı. Kürt halkının özgürlük mücadelesine iki evladını şehit veren bir militandı" dedi. Konuşmaların ve sloganların ardından toplu bir şekilde Vakkas Dalkılıç'ın Karataş Mahallesi'ndeki evine taziyeye gidildi.

1952 Adıyaman Besni doğumlu olan Vakkas Dalkılıç 70'li yıllarda Antep'te işçi sınıfının bir neferi oldu. Emekçi yönü ağır basan hiçbir bedeli ödemekten bir an olsun sakınmayan Dalkılıç 1980 öncesi DİSK Genel-İş Sendikası bölge ve şube sekreterliği görevinde bulundu. 1984-85 yıllarında Bağımsız Enerji-İş Sendikası şube başkanlığı yaptı. Bu sendikanın kapatılmasıyla Tes-İş Sendikası il ve bölge temsilciliğini sürdürdü. 1990-92 yılları arasında İHD şube yöneticiliği yapan Dalkılıç, 1992'den sonra HEP, DEP, HADEP, DEHAP il başkanlığı ve yöneticiliğinde bulundu. Son olarak Dalkılıç, DTP Gaziantep İl Başkanlığı görevinden istifa ederek, Bin Umud Gaziantep bağımsız milletvekili adayı oldu.

Vakkas Dalkılıç Ölümsüzdür!

Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!

Antep Mücadele Birliği Platformu

DEVİRİMİN KALDI

Sermaye sınıfı nihayet geçtiğimiz yıl devrimci güçler karşısında teslim bayrağını çekerek Taksim'i 1 Mayıs Alanı olarak kabul ettiğini ilan etmiştir. Bu onun için moral bozucu bir yenilgiydi. Şimdi devrim güçlerinin kazandığı bu zaferi, zaferin içini boşaltarak boşa çıkarmaya çalışıyor. Elbette sermaye sınıfı bu konuda en büyük desteği sosyal reformist partilerden, oportünist hareketlerden ve burjuva sendikacılardan alıyor.

Türkiye ve Kürdistan'da 1 Mayıs'ın nerede kutlanacağı artık tartışılmıyor bile. Hemen hemen her ilde kutlanmasına karşın, 1 Mayıs kutlamaları denince akla gelen tek yer İstanbul Taksim Alanı'dır. Tüm kutlamaların cisimleşmiş halidir adeta Taksim 1 Mayıs Alanı'ndaki kutlamalar. Tüm gözlerin çevrildiği yerdir 1 Mayıs Taksim Alanı.

1 Mayıs kutlamalarını başka şehirlerde yapmak zorunda kalanların kulakları da İstanbul 1 Mayıs Alanı'nda oluyor. Bu neden böyle? Çünkü Taksim 1 Mayıs Alanı'ndaki kutlamalar aynı zamanda devrimin cisimleşmiş halidir, devrimin ifadesidir. Burjuvazi o gösterilerde kendi sonunu getirecek komünist devrimi görüyorsa, emekçi sınıflar da o gösterilerde kendi kurtuluşlarını sağlayacak devrimin silüetini görüyorlar.

Burjuvazi ile proletarya, devrim güçleri ile karşı devrim güçleri arasında Taksim 1 Mayıs Alanı üzerinde uzun yıllar süren mücadelenin altında yatan gerçek neden budur. Sosyal reformistlerin ve oportünistlerin anlayamadığı bu gerçeği, sermaye sınıfı otuz üç yıl önce Taksim 1 Mayıs Alanı'nı yasaklayarak anladığını belli etmişti.

Sonuçta sermaye sınıfı başaramadı; devrimin silüetini Taksim 1 Mayıs Alanı'ndan silemedi. Taksim, 1 Mayıs Alanı olarak kazanıldı ve sermaye sınıfına moral bozucu bir yenilgi tattırıldı. Bu zaferdeki en büyük pay ve onurun Leninistlere ait olduğunu belirtmeden geçemeyiz.

Sermaye sınıfının ve onun "sol"dan destekçileri olan sosyal reformist partilerle oportünist hareketlerin unutturma çabalarına karşılık hafızaları canlı tutmak bu mücadelede büyük bedeller ödeyenlere, acı çekenlere, emek verenlere karşı boynumuzun borcudur.

Hangi Koşullarda Kutluyoruz?

Yine de ne işçi sınıfı ne de devrimci komünist parti geçmişe, geçmişin başarılarına takılıp kalmaz. Onları unutmadan, onlardan gerekli dersleri çıkararak daima ileriye bakmalıyız.

Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı bu yılın 1 Mayıs'ını başta Arap halkları olmak üzere dünya halklarının sermaye egemenliğine, kapitalist sömürüye, kapitalist baskıya karşı ayaklandığı koşullarda kutluyor. Bu yılın 1

Mayıs'ı, dünya insanlık tarihinde bir dönüm noktasının yaşandığı koşullarda kutlanıyor.

Bu dönüm noktasının özelliği, sömürülen, ezilen, baskı altında tutulan, yaşamdan kovulan halkların, emekçi sınıfların "artık yeter" diyerek kendi geleceklerini kurtarmak, kendi geleceklerini kurmak, sınıfların, sömürünün, baskı ve zulmün olmadığı bir dünya için ayaklanmış olmalarıdır.

Tunus'tan Mısır'a, Yemen'den Ürdün'e, Fas ve Cezayir'den Bahreyn ve Irak'a, oradan Latin Amerika ve Uzakdoğu Asya'ya kadar bütün insanlık, sanki bir merkezden kararlaştırılmış gibi birbiri ardına, birbirine bakarak, birbirlerini örnek alarak ayağa kalkıyor, sömürücü güçleri devirmeye ve kendi kurtuluşlarının yolunu açmaya çalışıyorlar.

Bunun insanlık tarihinde bir dönüm noktası olduğunu söylemek asla abartı değildir. Çünkü insanlık, ilk defa bu yoldan bu kadar güçlü biçimde sınıfların olmadığı, sınırların kalktığı, sömürünün tarihe gömüldüğü bir gelecek için kararlıca yürüyor. Bu yol, komünizmin yoludur. Tarihte ilk defa pek çok ülkede sömürücü sınıfları ve onların politik iktidarını hedef alan ayaklanmalar aynı zaman diliminde gerçekleşiyor.

DİSKİRCİ: 1 MAYIS

Bu hareketin tarihteki yerini kavramayanlar, küçümseyenler, sıradan bir gelişme görenler ayağa kalkan halkların komünizmden bihaber olduklarını ileri sürebilirler. Böyleleri gerçek yaşamın diyalektiğini anlamayanlardır. Çünkü tarihte hiçbir zaman harekete katılan kitleler yaptıklarını son derece bilinçli ve örgütlü şekilde yapmazlar. Ama kendi hareketlerinin nesnel karakteri onları kendilerinin önceden hiç düşünmediği noktalara sürükleyip götürür. Bu anlamda kendi hareketlerinin tarihsel karakterinin bilincinde olup olmadıklarının bir önemi yok.

Çok geniş bir coğrafyada ortaya çıkan halk ayaklanmaları, insanlığı komünizme doğru yaklaştırıyor.

Gücün Kaynağı

Arap ülkelerindeki olsun başka ülkelerdeki olsun devrimci hareketler deneyim, örgütlülük, bilinç, kapsayıcılık vb. pek çok bakımdan Türkiye ve Kürdistan'dan zayıf olmasına rağmen neden çok daha etkili olabiliyorlar? Hareketin bu gücü nereden geliyor?

Bu sorunun tek yanıtı var: Hareket gücünü sömürücü sınıfların egemenliğini, onların politik iktidarını daha ilk adımda hedeflemekten alıyor. Başka bir ifadeyle, politik iktidarı

ele geçirmeyi en başa koyup, diğer bütün istemlerin çözümünü bu hedefin gerçekleştirilmesine bağlamaktan alıyor.

Sorunun bu yanıtı, Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin pek çok yönden üstün olmasına karşın yine de etki olarak zayıf kalmasını açıklıyor. Sosyal reformist partilerin, oportünistlerin ve burjuva sendikacılığın sermaye sınıfına büyük yardımları sonucu devrimci kitle hareketi diğer ülkelerdeki hareketin yaptığının tam tersini yapıyor. Anlık, geçici başarıları her şeyin önüne koyuyor, sonal zaferi ise ya hiç düşünmüyor ya da bilinmez bir tarihe erteliyor.

Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı, emekçi halkları sosyal reformist partilerin, oportünist hareketlerin ve burjuva sendikacıların oyalamaları, aldatmaları sonucu günlük, geçici başarılarla oyalanırken Arap ülkelerinin işçi sınıfı, emekçileri doğrudan sermaye sınıfının politik iktidarını hedef tahtasına yerleştiriyorlar. Mısır, Tunus, Yemen hemen akla gelen örneklerdir.

Ne Yapmalı?

Aslında sorumuzun yanıtını bir anlamda vermiş bulunuyoruz. İşçi sınıfı, diğer emekçi sınıflar ve Kürt halkı, güçlü bir etki yaratarak amaçlarına ulaşmak istiyorlarsa küçük burjuva önderliklerin, burjuva sendikacıların oyalamalarına kanmayı artık bir tarafa bırakmalılar. Anlık, geçici başarılar elbette gereklidir, ama aslolan bunlar değildir. Aslolan önce politik iktidarın, ardından tüm iktidarın ele geçirilmesi, sermaye sınıfının egemenliğinin yıkılması ve devrimci bir iktidarın kurulmasıdır.

1 Mayıs 2011 bu bilincin geliştirilmesi için son derece uygundur. Dünyada devrim rüzgârları esiyor. Başta Arap halkları olmak üzere, ezilen sömürülen emekçi halklar her yerde devrim rüzgârları estiriyor, her yerde sermaye sınıfının iktidarına saldırıyor ve kendi devrimci iktidarlarını kurmak için mücadele ediyorlar. Bu koşullarda Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıfları Kürt halkı aynı yolu izleyebilir; izlemelidir.

Devrim ve iktidar; devrim ve komünizm sloganları önümüzdeki 1 Mayıs'ta yeri göğü inletmelidir. Kürt halkının özgürlüğü, işçi sınıfının özgürlüğü, kurtuluşu bu sloganların gerçeğe dönüşmesinden geçiyor. Bütün ikti-

dar emeğin olmalı, fabrikalar, tarlalar emeğin olmalı. 1 Mayıs'ta kitleler hedeflerini işte böyle ortaya koymalıdır. Taksim 1 Mayıs Alanı'nın kazanılması bu sloganların, kızıl bayrakların bu alanda dalgalanmasıyla gerçek anlamını bulacaktır.

Bu sloganların, bu hedeflerin gerçeğe dönüşmesi mümkün mü? Bunun şimdilik mümkün olmadığını, onun için günlük başarıları öne çıkarmamız gerektiğini söyleyenler olacaktır. Böyleleri devrimin kitlesel gücü, boyutları ve devrimci önemini yeterince kavramamış sığ görüşlülerdir. Düşüncede sığ olanlar doğal olarak devrimci kitlelerin gerçek gücünü ve eylemlerin toplumu dönüştürme gücünü anlayamıyorlar.

Oysa DİSK eski başkanı bile şimdi milyonların Taksim'e akacağından söz edebilmektedir. Ona bunu söyleten kendi örgütünün gücü değil, devrimin, devrimci güçlerin gücüdür. Kitleleri saran devrimci ruhtur; kitlelerin devrimci eyleme duydukları istektir onu böyle konuşturan. Düne kadar Taksim'in adını ağzlarına almayanlar, bugün "1 milyon ses" in Taksim'de olacağını söyleyebiliyorlarsa, bu devrimin gücünü ve ileri atılımını gösterir, başka bir şeyi değil.

Sermaye sınıfı nihayet geçtiğimiz yıl devrimci güçler karşısında teslim bayrağını çekerek Taksim'i 1 Mayıs Alanı olarak kabul ettiğini ilan etmiştir. Bu onun için moral bozucu bir yenilgiydi. Şimdi devrim güçlerinin kazandığı bu zaferi, zaferin içini boşaltarak boşa çıkarmaya çalışıyor. Elbette sermaye sınıfı bu konuda en büyük desteği sosyal reformist partilerden, oportünist hareketlerden ve burjuva sendikacılardan alıyor.

Saydığımız bu kesimler, işçi sınıfının, Kürt halkının ve diğer emekçi kitlelerin önüne mücadele hedefi olarak reformları koyup iktidar hedefini gözlerden saklayarak sermaye sınıfına en büyük desteği vermiş oluyorlar. İşçi sınıfı, Kürt halkı ve diğer emekçi sınıflar ise, devrim ve iktidar hedefini öne çıkararak, sermaye egemenliğini, sermaye sınıfının politik iktidarını yıkma isteklerini ortaya koyarak bu oyunu bozabilir; geçen yıl Taksim'de kazanılan zaferi kalıcı bir hale dönüştürebilirler.

Devrim günceldir. Devrim ve iktidarın ele geçirilmesi pratik politika sorunu haline dönüşmüştür. 2011 yılının 1 Mayıs'ını güncel devrimin kaldıracı haline dönüştürebiliriz.

Konak Taşeron İşçileri

Konak İşçileri Eyleme Devam Ediyor**39.Gün:**

İşçiler için durgun ve sessiz bir gün oldu. Gece yağın yağmurdan dolayı işçilerin çoğu uyuyamadı. Yağmur ve soğuktan korunmak için sabah saatlerine kadar ateş yakıldı.

Gün içerisinde ikişerli üçerli ziyaretler gerçekleşti. İşçiler çocuklarıyla eylem alanında oyunlar oynayarak zaman geçirdi ve toplu halde sohbet ettiler.

39. günün durgunluğunu daha önce bir işçinin sözünü bize hatırlattı "Sessizlik Bazen Çok Şey Anlatır."

40.Gün:

Konak Belediye işçileri, eylemlerinin 40. gününde bu kez de zincirleme eylemiyle seslerini duyurdular.

Saat 11.45'te Konak Belediye binasının kapısının önüne gelerek slogan atmaya başlayan işçiler, yarım saat boyunca İzmir polislerinin dikkatini belediyenin önüne çekti. İşçilerin hareketliliğinden ve ne yapacaklarının belli olmayışından (!) binanın işgal edeceğini düşünen polis, çevik kuvvet ekiplerini, gözaltı aracını ve Toma'yı belediye binasının önüne yığdı.

Bu esnada dört taşeron işçisi belediyenin karşısında Basmane Meydanı'ndaki metal Dünya Heykeline çıkarak kendilerini zincirlediler. Dünya Heykeli'ne 21. günün saldırı fotoğrafları ve "Ekmeğimiz İçin Onurumuz İçin Taşerona Hayır" yazılı pankartı asan işçiler "Ölmek var dönmek yok!" sloganını haykırdılar.

Zincirleme eylemi başarıyla gerçekleşince diğer işçiler de belediye binasının önünden eylem alanına geri döndüler ve karşılıklı slogan atarak arkadaşlarına destek verdiler.

Zincirleme eylemi başladıktan 5 dakika sonra, 2 Mücadele Birliği okuru ve Devrimci İşçi Komiteleri'nden 1 işçi konak taşeron işçilerine destek için yol üzerinde "Konak İşçisi Yalnız Değildir/Mücadele Birliği" pankartını açarak yolu trafiğe kapattılar. Yaklaşık 10 dakika yol kapalı kalırken sürekli, "Konak İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Savaşa Savaşa Kazanacağız", "Zafer Savaşın İşçilerin Olacak" sloganları atıldı.

Bu sırada bir kadın işçi fenalaştı. Ambulans çağrılarak kadın işçiye ilk müdahale yapıldı.

Dünya heykeli üzerindeki zincirleme eylemi saat 14.00'e kadar sürdü. Bu süre içinde eylem yerindeki işçiler oturma eylemi yapıp, halay çektiler. Sloganların hiç durmadığı iki saatin sonunda itfaiye ekipleri aracılığıyla Selçuk, Yüksel, Kubilay ve Adnan isimli işçiler Dünya Anıtından indirilerek gözaltına alındılar, işçiler sloganlarla uğurlandı.

Konak Belediye işçileri eylemlerinin daha da sertleşerek devam edeceğini söylediler, "Seçim çalışmalarının tümünde bizleri karşılarında bulacaklar. Bizleri attıkları sokakları onlara dar edeceğiz!" dediler. Eyleme, CHP il binası önünde 25 gündür tek başına eylem yapan Buca Belediyesi taşeron işçisi Batıgül Tunç da katıldı.

İşçilerin gözaltına alınmasından sonra, eylem alanında halaylar durmadı; işçiler saat 16.00'te "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" sloganlarıyla eylem alanına geri geldiler. Konak işçilerine destek eylemi yaparak gözaltına alınan Ücadele Birliği okurları ve DİK'li işçi de saat 16.30'da eylem alanına "Zafer Savaşın İşçilerin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Konak İşçisi Yalnız Değildir", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla eylem alanına geldiler.

CHP'li yöneticiler işçileri görüşmeye çağırdı. Saat 18.00'da seçilen beş işçi, CHP yöneticileriyle görüşmek için İl başkanlığına gittiler. İşçiler yapılan görüşmede ne olumlu ne olumsuz bir sonucun çıkmadığını söylediler.

Gündüz yapılan eylemlerin yarattığı yüksek moral motivasyon bütün işçi arkadaşların gözlerinden ve yüzlerinden okunuyordu. Konak taşeron işçileri 40 gündür sendikaların "Görmedik, Duymadık, Bilmiyoruz" tavrına rağmen eylemlerini kararlı ve coşkulu bir şekilde sürdürüyorlar. Konak İşçilerinin, bugünkü eylemleri işçi sınıfının kendi yaşadığı sorunları kendi öz gücüne dayanarak ve kendi deneyimlerinden öğrenerek nasıl çözebileceğini bize gösterdi. İşçi sınıfı bizlere öğretmeye, yaşamdan ve kavgadan öğrenmeye devam ediyor.

41.Gün:

İşçiler güne eylemlerinin 40. gününde yaptıkları eylemler ile ilgili haberleri okuyarak başladılar. Yerel basında Tacettin Bayır'ın işçilere hakaretvari ve yalan yanlış konuşmalarının yayınlanması üzerine işçiler, CHP il başkanlığına giderek Tacettin Bayır'dan bir açıklama belediler ve bir açıklama yapılana kadar il başkanlığının önünde olacaklarını söylediler. İl

başkanlığı binasının arka kapısı ve giriş kapısında bekleyen Konak işçileri, "Tacettin Bayır baksın 15 kişi miyiz ön kapıda 12 arka kapıda 14 eylem alanında ise 35 işçi bekliyor. Sen bizi görmezden gelebilirsin hatta 15-20 işçi de diyebilirsin ama biz size kaç kişi olduğumuzu sokaklarda yaptığımız eylemlerle göstereceğiz" diyerek tepkilerini dile getirdiler.

İl başkanlığının ön ve arka kapısında bekleyen işçilerin İl başkanlığını basması ihtimaline karşı çevik kuvvet ekipleri kapı ağzında hazır beklediler. Burjuva basının gelmesi ile birlikte Tacettin Bayır İl başkanlığında bir basın açıklaması yaptı. İşçiler burjuva basına ve yerel basına "tek taraflı haber yapmaktan vazgeçin. Nasıl ki Hakan Tartan'ı dinliyor ve yazıyorsanız gelin bizi de dinleyin ve gerçekleri yazın. Madem tarafsız olduğunuzu iddia ediyorsunuz gelin biz belediyenin önündeyiz" sözleriyle burjuva ve yerel basını eleştirdiler. Ayrıca işçiler Konak Belediyesi başkanı Dr. Hakan Tartan'ın eşinin Yeni Asır'da çalışmasının hep Hakan Tartan'ın dediklerini yazması anlamına geldiğini söylediler. Eğer Yeni Asır kendilerini dikkatte almazsa, gazeteyi protesto edeceklerini söyleyen işçiler, kısa bir bekleyişten sonra il binası önünden ayrılarak kendi eylem alanlarına geçtiler.

Konak işçileri öğle saatlerinden sonra gün boyunca Ayışığı Sanat Merkezi'nin 16 Nisan'da kendileri için yapacağı "Konak Taşeron İşçileriyle Dayanışma Gecesi" için kendi yakınlarını davet etmek için ikişerli gruplar halinde davetiye dağıtımına çıktılar. Kimi işçiler de çevredeki esnafları dolaşarak etkinliğe davet ettiler.

TÜMTİS üyesi olan ambar işçileri saat 16.00'te oturmak ve yakmak için paletler getirerek destekte bulundular.

Akşam saatlerinde yakılan ateş etrafında toplanan işçiler sohbet ederek 41. günü geride bıraktılar.

42.Gün:

Sloganlarla başlayan gün, Ayışığı Sanat Merkezinin dayanışma gecesi için davetiye dağıtımıyla sürdü.

İHD yöneticileri saat 17.00'te Konak işçilerine destek için geldi. İşçiler İHD üyesi avukatlarla eylem üzerine sohbet ederek eylemlerinin hukuksal boyutu üzerine konuştular. İHD yöneticileri eylem alanında yeni demlenmiş çayları içtikten sonra işçilerin yanından ayrıldılar.

43.Gün:

Eylemlerinin 43. gününde olan Konak taşeron işçileri, Konak Belediye binasını saat 09.30'ta işgal etti. Herkesi hayretlere düşürecek yol ve yöntemlerle, mobese kameralarının, sivil polislerin kendilerini takip altında tutmasına rağmen Konak Belediyesi binasına çıkarak "Kılıçdaroğlu Taşerona Karşı Gelen İşçileri Tutuklatsın! İmza: Dr. Hakan Tartan/Konak Belediyesi Taşeron İşçileri" yazan pankart açtılar.

Eyleminin 56+28. gününde olan Batıgöl Tunç da Belediye binası işgal eden 10 Konak işçisi ile birlikteydi. İşgaldeki işçilerle eylem alanında bulunan işçiler karşılıklı sloganlar attılar, polis ve zabıta hemen yoğun güvenlik önlemleri aldılar. İşçiler yaklaşık 1 saat binanın tepesinde kalırken, 1 saatin sonunda sivil polisler tarafından gözaltına alındılar. İşçiler araçlara bindirilirken eylem alanındaki işçiler araçlara yaklaşarak "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak" sloganları attılar.

İşçiler, ifadeleri alınmak üzere Konak Güvenlik Şube Müdürlüğüne götürüldüler, eylem alanında kalan işçiler ise çevik kuvvet tarafından abluka altına alındı ve eşyalarına el konuldu.

Belediye, eylem alanına çöp kamyonları, su tankeri de çektirip, büyük saksılarla ağaçlar getirdi; işçiler ise polis ablukasını altında halaylar çekerek hiçbir şeyin morallerini bozmayacağını gösterdiler. İşçi sınıfının yaratıcılığı ve uyanıklığının bir göstergesiydi, herkesi hayrete düşürecek şekilde eylem gerçekleştirmek. İşçiler abluka altında "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Hak Verilmez Alınır", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alınır", "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Ölmek Var Dönmek Yok", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Konak İşçisi Yalnız Değildir", "İşçiler Burada Yalancılar Koltukta", "İşçiler Burada Sendikalar Nerede", "İşçiler Burada Söz Verenler Nerede" sloganlarını attılar. İşçiler "Aziz Kocaoğlu, Hakan Tartan, Tacettin Bayır" isimlerini okuduklarında "Yok" karşılığını vererek yoklama alıyor.

Abluka altındaki işçiler ajitasyon yaparak yoldan geçenlere ve Konak Belediyesine seslerini duyurmaya devam ettiler. İşçiler konuşmalarında, geri adım atmayacaklarını, bundan sonra daha sert eylemler yapacaklarını, Hakan Tartan'ın verdiği sözleri unutmamasını burada

gece gündüz ekmekleri için durduklarının bilinmesini istediler.

İşçiler, kimi sendikaların yanlarında olmadıklarını, CHP'nin arka bahçesi olarak durduklarını ve sarı sendikacılık yaparak işçileri görmezden geldiklerini de vurguladılar. Bu sırada TÜMTİS İzmir Şube Başkanı ve Şube Sekreteri, Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı, SDP, BDSP, TİHV ve İHD yöneticileri eylem alanına geldiler. İşçilerin gözaltına alınmasından iki saat sonra, işçi temsilcilerinden Abuzer Yılmaz da gözaltına alındı.

Yaklaşık iki buçuk saate yakın abluka altında kalan işçiler, ablukayı yararak Konak Belediyesi binasının önüne geçmek istedi. Çevik kuvvet polisleri ise Konak Belediyesine 10 metrelik mesafe ile bir kordon çekerek, işçilerin belediye önüne geçmesini engelledi; belediyenin önü demir çitlerle çevrildi.

İşçilerin gözaltına alındıklarını duyan Genç-Sen, Bir Umud Derneği ve işçi aileleri de hemen eylem alanına geldiler. İşçiler desteğe gelenlerle halaylar çekerek eylemlerini coşku içinde sürdüreceklerini dile getirdiler.

Konak Güvenlik Şubede ifadeleri alınan işçiler, saat 16.00'da serbest bırakıldılar. İşçiler eylem alanına geldiklerinde "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "Yaşasın İşçileri Mücadele Birliği", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Hakan Korkma Kavga Yeni Başladı" sloganları ile karşılandılar.

Eylem, İzmir kamuoyunda büyük ses getirdi.

Akşam saatlerinde dört lümpen işçi, yerden aldıkları şişeyi kırarak eylem alanına gelip, işçi komitesinde bulunan Selçuk Kamiloğlu'nu darp etmek istediler. Provokasyon yaratmaya çalışan bu kişiler, Konak taşeron işçilerine "CHP İl başkanı Tacettin Bayır'a laf söyleyemezsiniz" diyerek saldırmaya çalıştılar. İşçiler hızlı bir şekilde saldırganlara müdahale etti.

Araya sivil polislerin girmesi ve eylemdeki işçilerin soğukkanlı davranması, olayın büyümesini engelledi. Saldırıya uğrayan Selçuk Kamiloğlu, olayla ilgili ifade vermek için Basmane Karakoluna götürüldü. Gece saat 24.00'e doğru serbest bırakılan işçi, saldırıyı gerçekleştirenlerden şikâyetçi olmayarak, "Bizim derdimiz bize saldıran 4 kişi değil asıl derdimiz Tacettin Bayır'dır. Tacettin Bayır'ı şikâyet edeceğiz, gelip hesap versin bize" diyerek kısa bir açıklama yaptı.

44.Gün:

Gece boyunca Konak işçileri, önceki gün eşyalarına el konulduğu için battaniyesiz bir şekilde ateş başında ısınmaya çalıştı. Gece uymak isteyen işçiler, açık olan kahvehanelere giderek dinlenebildiler.

İşçilerin ilk işi pankartlarını asabilecek tah-

talar bulmak oldu. Bir damacana ve birkaç sopya "Hangi Yüzle Oy İsteyeceksiniz/Konak Belediyesi Taşeron İşçileri" pankartını, saldırıya uğradıkları görüntülerden oluşan pankartı ve kaçınıcı günde olduklarını gösteren panoyu astılar ve sonra 43. gününde yaptıkları eylemlerle ilgili haber veren gazeteleri alarak toplu bir şekilde okudular. İşçiler burjuva medyalarının yazdığı yalan yanlış haberlerle o kadar sık karşılaştılar ki, artık fazla tepki göstermiyorlar.

İşçiler yeni yerlerine çabuk alıştılar. Etraflarının ağaçlarla çevrilmesi işçiler tarafından "doğa ile iç içeyiz" yorumlarını getirdi.

Saat 16.00'te TÜMTİS yönetimi ve ambar işçileri "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "İşçiye Uzanan Elleri Kıracağız" sloganlarıyla Konak işçilerini ziyarete geldiler. Konak işçileri TÜMTİS'ten gelen bütün işçilere teşekkür ederek sözü Şükrü başkana bıraktı. TÜMTİS İzmir şube başkanı Şükrü Günseli işçileri sergiledikleri onurlu tutumdan dolayı kutlayarak, "Bu haklı mücadele boyunca bizlerde elimizden gelinceye kadar katkı sunmaya destek ve dayanışma sunmaya devam edeceğiz" dedi. TÜMTİS ve ambar işçileri ziyaretlerinin sonunda kendi aralarında topladıkları paraları Konak işçilerine vererek maddi destekte bulundular. İşçilerle birlikte halay çektiler.

46.Gün:

İşçiler 11 Nisan günü eylem alanında hareketli dakikalar geçiriyorlar. Saat 12.00'de CHP il başkanlığına gitme kararı aldılar ve eylem alanında nöbetçi bırakarak yürünmeye başlandı. İşçiler tek sıra halinde oluşturdukları kortejde CHP İl başkanı Tacettin Bayır ve Konak Belediye başkanı Hakan Tartan'ın fotoğraflarına atılan çarpı ve "Yalancılar Aranıyor" yazılı dövizleri taşıdılar.

İşçiler yürüyüş boyunca "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "İşçiler Burada Yalancılar Nerede", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Zafer Savaş İşçilerin Olacak", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "İş Ekmek Yoksa Sandık da Yok", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları attılar. İl başkanı ve il yöneticileriyle görüşmek isteyen işçilere yönetimden cevap gelmedi. Ve çevik kuvvet çemberi altına alındılar. Yaklaşık bir saat abluka altında yetkili birilerini bekleyen işçiler, kimsenin gelmemesi üzerine eylem alanlarına geldikleri düzen içerisinde sloganlarla geri döndüler.

Saat 14.40'ta işçilere CHP yöneticilerinin il başkanlığında olduğu haberi geldi, işçiler tekrar kortej oluşturarak sloganlarla il başkanlığına yürüdüler ve ellerindeki yumurtalarla yöneticileri beklediler. Kimsenin gelmemesi üzerine eylem alanına döndüler ve Konak İlçe başkanı ile kar-

Konak Taşeron İşçileri

şlaştılar.

İşçilerin elindeki “Yalancılar Aranıyor” dövizlerini gördüğünde “Sizler taşıdığımız dövizlerle CHP’ye zarar veriyorsunuz” dedi, işçiler ise “bizim sorunumuzu çözmediğiniz sürece bu tür eylemlere devam edeceğiz. Hatta 16 milletvekilinin de dövizlerini yapıp bütün kamuoyuna duyuracağız” dediler.

İki gün önce Konak Belediyesinin önüne Hakan Tartan’ı işçilerden korumak için demir bariyerler çekilmişti. İşçiler bu bariyerlerin içine girerek sloganlar atmaya başladı, bunun üzerine çevik kuvvet ablukasına alındılar. Belediye yetkilileri işçileri bariyer alanını boşaltmaları için uyardılar, boşaltmadıkları takdirde müdahale edileceği söylendi işçilere. Belediye yetkilileri işçileri uyardıkları sırada bir kadın işçi fenalık geçirdi. Yarım saatlik bekleyişten sonra işçiler Konak Belediyesinden randevu talep ederek demir bariyerlerle çekilmiş alandan çıktılar.

47.Gün:

Konak işçileri sabahın erken saatlerinden itibaren CHP İl yönetimiyle görüşme saatini bekledi. Saat 14.00’de Yeni Kapı Tiyatrosu, sloganlarla ziyarete geldi ve işçileri de içine kattığı kısa bir oyun sergilediler.

CHP Konak İlçe başkanı Aytekin Tunuslu, işçilerle görüşmek üzere randevu talep etti. İşçi komitesi de Aytekin Tunuslu’yla görüşmek için eylem alanından ayrıldı. Yaklaşık iki saat süren görüşmeden gelen işçi komitesi, görüşme sonuçlarını işçi arkadaşlarına aktardı.

Aytekin Tunuslu, “Yaptığımız eylem CHP’ye büyük zarar veriyor. En kısa zamanda eylemi bitirmelisiniz” dediğinde, “Gelin eylemi bitirin, bizim taleplerimiz belli. Bizim çocuklarımız aç CHP’yi düşünecek halimiz yok” sözleriyle görüşmeyi bitirdiklerini söylediler.

Aytekin Tunuslu ile yaptıkları görüşmeden sonra DİSK Ege bölge temsilcisi, Genel İş 5 Nolu şube başkanı ve Belediye-İş 4 nolu şube başkanı işçilerle görüşme talebinde bulundu. İşçilerle görüşen sendikacılar “işçilerin 2012 yılına kadar taşeronda çalışmaları gerektiğini ancak 2012 Haziran ayından sonra sendikali olabileceklerini” söyleyerek, taşeronda çalışmaya dönmeleri için teklifte bulundular. İşçiler bunun üzerine “bizim taleplerimiz belli ve biz sendikali olunca kadar da buradayız” sözleriyle teklifi kabul etmediler.

Akşam saatlerinde hava soğumaya başladı. İşçiler havanın soğumasından dolayı ateşe sürekli odunlar attılar. Ateş etrafında toplanan işçiler son süreci değerlendirdiler.

48.Gün:

Belediyenin yönlendirmesiyle sendikacılar, Konak taşeron işçilerine toplantı çağrısında bulundu. Toplantı 13 Nisan günü sabah saatle-

rinde alındı. DİSK Bölge Başkanı Ali Çeltek, Belediye-İş 4 No’lu Şube Başkanı Cemal Küpeli, Genel-İş 5 No’lu Şube Başkanı Naci Çetin’in katıldığı 1,5-2 saat süren toplantının ardından eylem alanına geri dönen işçiler, yapılan görüşmeyle ilgili açıklama yaptılar.

Kısa bir süre sonra da emniyet müdürü ve sivil polisler alana gelerek, işçileri gözaltına alacaklarını, ifade vermek üzere karakola gitmeleri gerektiğini söyledi. Hakan Tartan ve Tacettin Bayır’ın işçilerle ilgili suç duyurusunda bulunmalarından dolayı işçilerin ifadesi alındı. Dönüşte yolda karşılaştıkları Ali Çeltek ile tartışmaya başladılar. Ali Çeltek sabah saatlerinde yapılan toplantının sonuçlarını emniyet müdürlüğüne bildirmiş. İşçiler bunu sert tepkilerle karşıladı. Bir işçi Ali Çeltek’e “ben sendika nedir bilmezdim, burada öğrendim sendikaları. Sen nasıl bir sendikacısın, işçileri nasıl polise şikâyet edersin!” dedi.

Hakan Tartan’ın gerekçesi ise, “belediye binasında çalışan diğer işçilerin çalışmasını engellemeleri, can güvenliğinin olmadığı ve slogan atmak, yol kapatmak gibi girişimlerle kamuoyunu rahatsız ettikleri” idi.

İşçiler karakola gittiklerinde eylem alanı yine boş değildi. “İşçiler yoksa aileleri burada” diyen aileler, işçilerin dönüşünü coşkuyla karşıladılar. Gün geceye evrilirken bizler de işçilerden güne dair görüşler alıp işçi komitesi sözcüsüyle röportaj yaptık.

Komite Sözcüsü İle Röportaj:

Mücadele Birliği: Sizler bugün sendikalarla bir toplantı aldınız. Bu toplantı çağrısı size kim tarafından yapıldı?

Komite Sözcüsü: Bu çağrı sendikalar üzerinden belediyeden yapıldı. Toplantıda Disk Ege Bölge Başkanı Ali Çeltek, Belediye İş 4 Nolu şube başkanı Cemal Küpeli, Genel İş 5 No’lu Şube Başkanı Naci Çetin vardı. Toplantı çağrısı birgün önce yapılmıştı. Biz de toplandık. Sendikacılar; “tüm arkadaşları toplayın herkesin önünde açıklama yapacağız” dediler. Buna karşı işçi arkadaşlar; “bizler komitemize güveniyoruz, gelmemize gerek yok” dediler. Toplantı sırasında Ali Çeltek, Naci Çetin ve Sosyal-İş’ten Müfit’le birlikte ekibi de gelmişti.

Mücadele Birliği: Konuşulanlar nelerdi, toplantıda sizlere yeni bir teklifle mi geldiler?

Komite Sözcüsü: Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan sendikacılarla görüşmüş ve “işçiler gelip taşeron firmada işe başlasınlar” demiş. Sendikacılar da bizlere bunu dolaylı yollardan anlatmaya başladılar. Toplantı sırasında işçi komitesinde yer alan diğer işçi arkadaşlar “peki böyle bir durumda bizim iş garantimiz var mı?” sorusuna sendikacılar; “biz sizlere iş garantisi veremeyiz” dediler. Görüşmeler bu şe-

kilde devam etti ve sonra sonlandı. Bizler görüşmeden döndükten kısa bir süre sonra emniyet müdürü ve sivil polisler bizim yanımıza gelerek belediyenin ve Hakan Tartan’ın bizden şikâyetçi olduklarını bu yüzden gözaltına alınacağımızı ve ifade vermemiz için bizleri sorguya çekeceklerini dile getirdiler.**Mücadele Birliği: Şikâyetçi olmalarının tam olarak gerekçesi neydi?**

Komite Sözcüsü: Belediye Başkanı Hakan Tartan’ın bizden dolayı can güvenliğinin olmadığını, belediye binasında çalışan diğer işçilerin çalışmasını engellediğimizi ve binaya girişlerini engellediğimizi, ayrıca sloganlarımızla, yol kapatma eylemimizle ve daha birkaç nedenden dolayı çevreye rahatsızlık verdiğimizizi ileri sürerek bizden şikâyetçi olmuşlar.

Mücadele Birliği: Alanda ve karakolda yaşadıklarınızı kısaca anlatır mısınız?

Komite Sözcüsü: Emniyet müdürü ve sivil polisler eylem alanımıza geldiklerinde beni, işçi arkadaşlardan ayırarak bir kenara çektiler. İşçi arkadaşlarımızın tamamını bir kenara aldılar, etraflarını sardılar. Bunun nedeni de DİSK Ege bölge temsilcisi Ali Çeltek emniyet müdürüne “ben belediye başkanıyla konuştum bütün arkadaşları taşerona yeniden işbaşı yaptırıyor, belediye başkanı bu konuda söz verdi. İşçiler taşerona başlamak istiyor ancak komitenin sözcülüğünü yapan Abuzer ve işçi komitesindekiler işçileri böyle davranmaya zorluyor” demiş. Bunun üzerine emniyet müdürü beni ayrı ararak; “bak biz süreci Ali Çeltek üzerinden takip ediyoruz. İşçiler seni seviyor, sen burayı dağıtmazsan seni savcıya çıkarır tutuklattırırım” diyerek tehdit savurdu. Daha sonra bizleri ifade vermek üzere Konak Emniyet Müdürlüğü’ne aldılar. Bizler Konak Pier köprüsünde toplandık. Bu arada bizlere Gündoğdu Meydanı’nda Bakanların toplandığı haberi geldi. Oraya gitmek istedik fakat yetişemeyeceğimizi düşünerek vazgeçtik. İfademizi karakolda verdik ve daha sonra oradan çıktık. Biz karakoldan çıktıktan sonra Ali Çeltek’le yolda karşılaştık. Yanımda KESK Dönem Sözcüsü, Eğitim-Sen 1 Nolu Şube Başkanı vardı. Orada sorduk: “sen neden bizim konuşmalarımızı gidip emniyette anlattın? Bunu neden yaptın, bu sana yakışıyor mu?” Sonra bu arada işçi arkadaşlardan biri geldi ve “sen niye böyle yaptın, ben sendikayı burada öğrenmeye başladım, sendikayı burada tanımaya çalışıyorum ve ben senin gibi bir sendikacı görmedim” dedi. Sendikacı işçiyi gider de polise şikâyet eder mi? Sonra yeniden ben devreye girdim ve “taşeronu sen bize önerdin mi önermedin mi?” O da “ben önermedim” dedi. Biz de; “o zaman bizi oraya neden çağırdın? Ve madem önermedin, emniyet müdürüne ‘ben bu taşeron firmayı ayarladım bunu engelleyen işçi komitesiyle Abuzer’dir’ cümlesini neden kullandın?” dedik. O da “ben bunu söylemedim, bunu

söyleyen şerefsizdir, yalancıdır. Beni zan altında bırakıyorsunuz” dedi. Hâlbuki bunları benim yanımda telefonda konuştu.

Daha sonra ben Musa Çam’ı aradım ve “bak DİSK Bölge Temsilcisi bizi polise şikâyet etmiş, bu işi bizim engellediğimizi söylemiş. Bu işin sonu çok ağır olur” dedim. Musa Çam “buradan çıkalm gider oturur konuşuruz ve bu işe bir çözüm buluruz” dedi.

Mücadele Birliği: Daha sonra eylem alanına yeniden geldiniz, burada neler oldu?

Komite Sözcüsü: Bu arada giden eşyalarımız geri geldi, daha sonra oturup değerlendirmeye yaptık. İşçi arkadaşlar “komitenin sonuna kadar yanındayız, komitenin aldığı bütün kararlarda biz varız, komite ne isterse biz yapmaya hazırız, komitemize güveniyoruz” dediler. Şimdi de yarınki yürüyüşümüze hazırlanıyoruz.

Mücadele Birliği: Karakolda ifade alınırken birkaç işçinin kulağına “iş başı yapın” demişler. Bunu söyleyen sendikacılar mıydı karakoldaki sivil polisler miydi?

Komite Sözcüsü: Ben bunu duymamıştım şimdi sizden duydum ama söyleyen Ali Çeltak olabilir, çünkü Ali Çeltak direk belediye başkanının ağzıyla konuşuyor. Biz bugün kendisine “sendikaları partilerin arka bahçesi yapmayın” dedik. Bu Ali Çeltak’ın hoşuna gitmedi tabi.

Biz daha sonra onlara, İzmir’den meclise gidecek olan milletvekili adaylarının resimlerini bastırıp “Bunlar Yalancılar, Yalancı Meclisin Üyeleridir, Oy Vermeyin” diye sokağa çıkacağımızı ve resimlerini bastırıp çarpı işareti koyacağımızı söyledik. Bunun üzerine onlar da; “kesinlikle Musa Çam’a bunu yapmayın. O bizim bölge temsilcimizdir, çok iyidir” dediler. Bir işçi arkadaşı da “o halde Musa Çam’ın 5 tane fotoğrafını bastıracağız, onu daha fazla lanse edeceğiz” dedi. Bizler onlara söyledik “eğer taşeronla karşıysanız bizler Basmane Meydanındayız, cesaretiniz varsa yüreğiniz varsa, bizim yanımızda yer alıyorsanız gelin. Eğer cesaretiniz yoksa oturun oturduğunuz yerde, sınıf adına da konuşmayın, işçi kelimesini de ağzınıza almayın.”

Mücadele Birliği: Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Komite Sözcüsü: Eylem devam edecek. Ali Çeltak ve onun gibi sendikacıların belediye başkanlarının veya işverenlerin kuyrukçuluğunu yaptığını hep gördük. Tarihte bunlar hep yaşandı, işçi sınıfı da bunlara gereken cevabı hep kendi diliyle vermiştir, verecektir. Ben teşekkür ederim, iyi çalışmalar

49.Gün:

14 Nisan günü Konak işçileri sabah saatlerinde DİSK Bölge Temsilcileri tarafından görüşmeye çağrıldı, saat 09.30’da eylem alanından ayrıldılar. “Dün Ali Çeltak’e yapmış olduğunuz davranıştan dolayı özür dilemeniz gerekiyor”

deyince işçiler DİSK’i protesto ederek görüşmeden ayrıldılar.

İşçiler öğlen saatlerinde de Konak Belediyesi başkan yardımcısıyla görüşmeye gittiler. Sonuç: “olumlu diyebileceğimiz bir gelişme yok”, “daha önce ne söylüyorlarsa yine aynı şeyleri söylediler”.

Belediye-İş 4 nolu şube başkanı Cemal Küpeli saat 13.40’da Konak Belediyesi ile görüşmeye geldi. Çıkışta da işçilerin yanına geldi. Bu görüşmede de söylenen sözler aynıydı. İşçiler de “Bizler haklarımızı alıncaya kadar buradan ayrılmayacağız. Bizleri görmeyenlere kendimiz göstermesini biliriz” dediler.

İşçiler saat 18.00’de de Kadifekale surlarında yürüyüşe başladılar. Yürüyüş boyunca “yalancılar aranıyor, Tacettin Bayır, Musa Çam, Hakan Tartan”ın üzeri çarpılı fotoğraflarından oluşan dövizler taşıdılar. Kadifekale surlarından Yapıcıoğlu Caddesi’ne geçen işçiler, İkiçeşmelik Caddesi’nden yürümeye devam ettiler.

Yol boyunca sloganlar atarak yürüyen işçiler, İkiçeşmelik Caddesi’nden Agora semtine geldiklerinde, “Demokratik Çözüm Çadırı”nın bulunduğu alandan sloganlarla geçtiler. Kürt halkı da zılgıtlar, alkışlar ve zafer işaretleriyle selamladılar. Ardından işçiler eylem alanına geldiler.

50.Gün:

Konak işçileri seslerini duyurabilmek için CHP ve Konak Belediyesinin yapacağı etkinliklere katılma kararı almışlardı. 15 Nisan günü saat 11.00’de İsmet İnönü Sanat Merkezi’nde CHP İzmir milletvekili adaylarını açıklayacaktı, işçiler de oraya gitme kararı aldılar.

Saat 10.00’da 15-20 kişilik bir grupla milletvekili adaylarının açıklanacağı alana giden işçileri İsmet İnönü Sanat Merkezi etrafında iki çevik kuvvet otosu ve elliye yakın sivil polis bekliyordu. Emniyet amiri tarafından “slogan atarsanız ayakta beklerseniz hepinizi buradan toplatırım” diye tehdit edildiler. İşçiler de çimlere oturarak beklemeye başladılar.

Saat 11.40’da eylem alanında bulunan diğer işçiler de onlara katıldı ve yaklaşık iki buçuk saat oturarak bekledikten sonra “İşçiler Burada Söz Verenler Nerede”, “Sendika Hakkımız Engellenemez”, “Taşeron Sistemi İstemiyoruz”, “İşçiler Burada Yalancılar Nerede” sloganlarıyla eylem alanına döndüler.

Akşam saat 18.30’da Genç-Sen “Taşeron İşçisi Yalnız Değildir”, “Konak İşçisi Direnişin Simgesi” sloganlarıyla işçileri ziyarete geldiler. Genç-Sen üyesi öğrenciler Konak işçilerine destek olmak için DİSK binasının önünde bir günlük oturma eylemi yapma önerisini getirdiler işçilere. İşçiler ise yaptıkları eyleme zarar gelmemesi için öğrencilerden bu eylemi yapmalarını istediler.

İzmir Mücadele Birliği

“Emek Düşmanlarına Oy Verme Hesap Sor”

Konak Belediyesi taşeron temizlik işçileri yeni ve farklı eylemlerle mücadelelerine devam ediyorlar.

Eylemde olan işçiler ilk defa bir emekçi mahallesinde yürüyüş yaptı. Gültepe Mahallesi’nde bir ilki gerçekleştiren Konak taşeron işçilerinin yürüyüşü coşku ve alkışlarla karşılandı.

İşçiler saat 11.30’da Çınartepe otobüsüne kart basmadan binerken, otobüsün içinde ajitasyon konuşmaları yapıldı. İşçilerin çoğunluğunun yaşadığı yer olan Çınartepe son duraktan saat 12.30’da başladı yürüyüş. 21.günün saldırı fotoğraflarının yer aldığı ve “Emek Düşmanlarına Oy Verme Hesap Sor” yazılı pankart açılırken, CHP İl Başkanı Tacettin Bayır’ın ve Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan’ın fotoğraflarının olduğu “Yalancılar aranıyor!” şiarlı dövizler taşındı.

Yürüyüş sırasında “Yaşasın Onurlu Mücadelemiz”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “Hakan Korkma Kavga Yeni Başlıyor”, “Zafer Savaşan İşçilerin Olacak”, “Konak İşçisi Direnişin Simgesi”, “Sendika Hakkımız Engellenemez”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “İşçiler Sokakta Söz Verenler Koltukta”, “Birleşe Birleşe Kazanacağız”, “Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz?”, “Sendika Yoksa Koltuk da Yok”, “İşçiler Burada Sendikalar Nerede”, “Savaşan İşçiler Asla Yenilmez” sloganları atılırken konuşmalar da yapıldı.

Yol güzergâhının uzun olmasına ve sıcak havaya rağmen yürüyüş oldukça coşkulu geçti. Yürüyüş boyunca mahalle halkı alkışlarla, kornalarla işçilere destek verdi. Çınartepe son duraktan başlayan yürüyüş Basmane’deki eylem alanında son buldu. Kimi işçiler eylem yerine geldikten sonra dinlenmeye çekilirken kimi de yürüyüşe katılan aileleriyle zaman geçirdi. Uzun yıllar sonra Gültepe’de yapılan bu yürüyüş sınıfın yükselen mücadelesinin bir yansımasıydı. İşçilerin kararlılığı, coşkusu ve inancı eylemin belirleyicisi olurken gerçekleştirilen her eylem de sınıfın yaratıcılığını ortaya koyuyor.

**Taşeron İşçisi Yalnız Değildir!
Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!**

Mücadele Birliği/İzmir

“Verilen Sözler Tutulsun”

56+25.Gün:

Yoldan geçenler Batıgül'ün başlattığı imza kampanyasına destek olmak isteyenler, aynı zamanda son gelişmeleri öğreniyorlar. Kimi imza atanlar Batıgül'le bir çay içip eylem alanında 10-15 dakika kalıyor.

Batıgül Tunç bugün Konak İşçilerinin eylemine destek vermek için saat 11.30'da eylem alanından ayrıldı. Konak işçileri ile birlikte Konak Belediyesi kapısının önüne geçerek sloganlar atmaya başladılar. Yığınak yapan polis, eylem alanının etrafını sardı. Çevik kuvvet ekipleri Konak Belediyesinin kapısının önüne geçerek işçileri kapıdan uzak tutmaya çalıştı.

Kapının önünde beklerken, 4 Konak işçisi Basmene Meydanı'ndaki Dünya Anıtına çıkarak kendileri zincirledi.

Konak işçilerinin ve destek eylemi yapan Mücadele Birliği okurlarının gözaltına alınmasından sonra Batıgül Tunç, saat 15.20'de kendi eylem alanına döndü. Daha sonra muayene olmak için Türkiye İnsan Hakları Vakfına gitti.

Akşam saatinde de ona destek olmak için kızı Rojda eylem alanına geldi. Kızının gelme-

si Batıgül'ü daha da güçlendiriyor. Batıgül kızlarını “geleceği için, onuru için, ekmeği için burada olduğunu ve hakkını almaya kadar burada kalacağını” söyledi. Rojda gece 22.00 eve giderek eylem alanından ayrıldı.

56+28.Gün:

Sabah saat 09.30'u gösterdiğinde 11 Konak işçisi ve Batıgül Tunç Konak Belediyesi binasının çatısında “Taşeron Sistemi İstemiyoruz”, “Sendika Hakkımız Engellenemez”, “Hakan Korkma Kavga Daha Yeni Başlıyor” sloganları eşliğinde “Kılıçdaroğlu Taşerona Karşı İşçileri Tutuklatsın, İmza: Dr. Hakan Tartan/Konak Belediyesi Taşeron İşçileri” pankartı açtılar.

Yaklaşık 10-15 dakika boyunca Konak Belediyesi binasının tepesinde aşağıdaki işçilerle karşılıklı sloganlar atıldı. Sivil polislerin müdahalesi kesilen pankart indirildi. Pankartın indirilmesinden 20 dakika sonra 10 Konak işçisi ve Batıgül Tunç gözaltına alındı.

Gözaltına alınan işçiler ifade vermek için Konak Güvenlik Şube Müdürlüğüne götürüldüler, saat 16.00'te serbest bırakılarak sloganlarla eylem alanına geldiler.

Batıgül Tunç saat 18.00'da Konak işçile-

rinin yanından ayrılarak kendisinin eylem yaptığı CHP il başkanlığının önüne gitti. Batıgül'ün gözaltına alındığını duyanlar telefonla arayıp Batıgül'den son durumu öğreniyorlar. Yoldan geçenler Batıgül ve Konak işçilerinin yaptığı eylemi tebrik ediyorlar. Batıgül günün yorgunluğundan dolayı erken saatte dinlenmeye geçiyor ve nöbeti Mücadele Birliği okurlarına ve Konak işçilerine bırakıyor

**Batıgül Tunç Yalnız Değildir
Zafer Savaşın İşçilerin Olacak
Mücadele Birliği / İzmir**

EYLEMCİ KONAK TAŞERON İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GECESİ

Eyemlerinin 51.gününde olan Konak Belediyesi Taşeron İşçileriyle Dayanışma Gecesi, Ayışığı Sanat Merkezi tarafından gerçekleştirildi. 16 Nisan Cumartesi günü Çınartepe'deki Çınar Düğün Salonu'nda yapılan etkinlik coşkulu geçti.

İşçiler Çınartepe Mezarlığı önünde toplanıp pankartlarıyla düğün salonuna doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler; salona sloganları ve pankartlarıyla giriş yaptılar. Sahnede pankartlarıyla bir süre bekledikten sonra, etkinliğin başlayabilmesi için sahneden ayrıldılar.

Etkinlik ilk olarak Nazım Hikmet'in “İşler, atom reaktörleri işler / Yapma aylar geçer güneş doğarken / Ve güneş doğarken çöp kamyonları / Ölüleri toplar kaldırımlardan/ İşsiz ölüleri, aç ölüleri” şiiriyle başladı. Ardından işçi sınıfının, ezilen halkların kurtuluşu için yaşamını ortaya koyan ve onurlu bir yaşam için ölümsüzleşen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan şahsında bütün devrim savaşçıları adına saygı duruşuyla devam edildi.

Saygı duruşu bitiminde Ayışığı Sanat Merkezi adına bir konuşma yapıldı, ardından sırasıyla Konak taşeron işçileri, Batıgül Tunç, UPS Kargo işçileri ve son olarak İstanbul Mücadele Birliği Platformu'ndan Vefa Serdar konuşma yaptılar.

Konuşmalarından sonra Necla Ana okuduğu şiirle eylemci işçileri selamladı; sahne yerini işçilerin fotoğraflarından ve görüntülerinden oluşan bir slayt gösterimine bıraktı. Kendilerini ve eylem süreçlerini izledikleri slayt gösterimi, işçiler ve aileleri tarafından beğeniyle karşılandı. Sonrasında Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi “Tersane: Ölmek İstemiyoruz” oyunuyla sahne aldı.

İstanbul'dan dayanışma etkinliği için gelen ve nerede bir işçi eylemi varsa, orayı kendine mesken bilen Denizlerin yoldaşları olan Grup Emeğe Ezgi, İstanbul'dan Ontex, PTT ve ÇEL-MER işçilerinin selamını

getirdiklerini söyleyerek programına başladı. Ayrıca Konak taşeron işçilerinin ve Batıgül Tunç'un eylemlerini selamlayan Emeğe Ezgi, işçileri ve etkinliği izlemeye gelenleri coşturdu.

İşçi sınıfının ve devrimcilerin birlikteliğine güzel bir örnek yaratan bu dayanışma gecesi İzmir'de Gültepe Mahallesi'nde 1980 sonrası yapılan ilklerden biri oldu.

**KONAK İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİLDİR
YAŞASIN İŞÇİLERİN
MÜCADELE BİRLİĞİ**

İzmir Mücadele Birliği

GENÇLİK BAŞKALDIRIYOR

Ankara'da Öğrencilerin Şifreli Sınav Öfkesi

YGS'deki şifre skandalının ortaya çıkmasından sonra internet ortamında örgütlenerek bir araya gelen yüzlerce lise ve dersane öğrencisi, 10 Nisan Pazar günü Ankara'da eyleme geçti.

Cemaat dershanesi olarak bilinen Maltepe Dershanesi'nin önünde toplanan öfkeli öğrenciler, şifreli sınavı protesto ettiler. Çeşitli gençlik örgütlerinin de destek verdiği eylem dersane önünde devam ederken, çevik kuvvet ekiple-ri öğrencilerin gerçekleştireceği herhangi bir işgal eylemini önlemek amacıyla Maltepe Dershanesi'nin kapısına barikat kurdu.

Oturma eyleminden sonra Sakarya Meydanı'na sloganlarla ilerleyen kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Sonrasında Yüksel Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçildi ve Yüksel Caddesi'nde polis barikatıyla karşılaşıldı. Polis, Milli Eğitim Bakanlığı'na yürümek isteyen öğrencilere hiçbir şekilde izin vermeyeceğini söyledi. Yürümekte direten kitleye polis gaz bombalarıyla saldırdı. Polislerin de atılan taşlar yüzünden zor durumda kaldığı görüldü. Meşrutiyet Caddesi ve Mithatpaşa Caddesi üzerinde çatışmalar yer yer devam etti. Polisin attığı gaz bombaları göstericiler tarafından polise geri fırlatıldı. Çatışarak ara sokaklara çekilen kitle daha sonra dağıldı.

Eylemler önümüzdeki günlerde de devam edecek.

Ankara'da Öğrencilerin Eylemi Gergin Geçti

11 Nisan Pazartesi günü internet üzerinden örgütlenen öğrenciler Sakarya Meydanı'nda tekrar eyleme geçtiler. Saat 14:30'da toplanan öğrenciler sloganlarla, döviz ve pankartlarıyla sınav sistemini, kopya skandalını, ÖSYM'yi ve cemaat dershanelerini protesto ettiler.

Polis, Sakarya Meydanı'na çıkan bütün sokak ve caddelere barikat kurarak yoğun önlemler aldı. Eylemin başından beri geri tutum sergileyen eylem komitesi basın açıklamasından sonra kitleyi apar topar dağıtmak istedi. Polis de yaptığı anonslarla kitlenin bir an önce dağılmasını yoksa müdahale edeceklerini açıkladı. Bu çabalara rağmen dağılmayan kitle, polisi yuhladı ve ıslıkladı.

Megafonlarla kitlenin dağılması için uyarılarına devam eden eylem komitesi, kitleye etki edememeye başladı. İkna çabalarına devam eden eylem komitesiyle tartışmaya giren DÖB'lü öğrenciler, eylemi düzenleyenleri teşhir etmeye başladılar. Kitlenin öfkesini dindirmek için, yüzlerce öğrenciyi alelacele dağıtmaya çalışan eylem komitesinin, sürekli polisle birlikte hareket ettiği, DÖB'lü öğrenciler tarafından ifade edildi.

Uzun süre devam eden tartışmaların ardından eylem alanından ayrılan eylem komitesi, öğrencileri bir kafeye çağırdı. Buna tepki gösteren bazı öğrenciler, bu sorunları kafelerde oturarak çözülemeyeceğini söylediler. Eylemi bitirmek isteyenler ellerindeki megafonlarla polisle karşı karşıya gelmek istemediklerini, kitlenin arasında provokatörlerin olduğunu anons etmeye başladılar. Bu sırada azalan kitleyi gören polis de barikatlarını açtı ve kitlenin bir an önce dağılmasını sağlamak istedi.

Gergin tartışmaların ardından eylem sona erdi.

DTCF'de Faşist Provokasyon!

12 Nisan Salı günü DTCF'de faşistler, güvenlik ve idare işbirliğiyle bir provokasyon gerçekleştirildi. Sınav için okula gelen bir faşist, yanında getirdiği ve rahatça okula soktuğu satırı sınıfta çıkartarak devrimci öğrencileri tehdit etti. 2 devrimci öğrenci bunun üzerine sınavlarına giremedi. Sınav sonrasında, faşisti devrimci öğrencilerden korumak için sınıfın önüne gelen güvenlikler, faşisten satırı alarak kaybettiler. O sırada yaşanan arbedede faşist, güvenlikler tarafından uzaklaştırıldı.

Saat 17.00 sularında bu sefer de başka bir faşist belinde satırla girdiği sınavdan çıktı. Özel güvenlikler apar topar faşisti uzaklaştırmaya çalışsalar da, devrimci öğrenciler buna izin vermeyerek faşisti ve onu korumaya çalışan güvenlikleri okul koridorunun köşesine sıkıştırdılar. Toplanan devrimciler, satır taşıyan faşisti almak için güvenliklerin üzerine yürüdü. Yaşanan arbedede bir güvenlik görevlisinin kaşı yarıldı. Devrimci bir kadın öğrenci de kafasına gelen sandalyeden dolayı bilincini kaybetti. Güvenlikler devrimci öğrencileri dağıtmak için biber gazı kullandı ancak başarılı olamadı. Daha sonra araya öğretim görevlilerinin girmesiyle faşist, ablukadan kurtarılarak diğer faşistlerin bulunduğu arka kantine gönderildi.

Bilincini yitiren öğrenci ambulansla hastaneye kaldırıldı. Kısa bir süre sonra da çevik kuvvettten yardım isteyen okuldaki faşistler, polis eşliğinde dışarıya çıkarak Gazi Üniversitesi'nden DTCF önüne gelen faşistlerle birleştiler ve tekbirler getirerek okuldan uzaklaştılar.

Devrimci öğrenciler de Ortahacı'de toplanarak sloganlarla saat 19:30'da okuldan toplu çıkış yaptılar. Mithatpaşa ve Ziyagökalp Caddeleri trafiğe kapatılarak, Yüksel Caddesi'ne yürüdü. Yürüyüş boyunca "Dil Tarih Faşizme Mezar Olacak" ve "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganları atıldı. Trafikte araçlarında bulunan bazı sürücüler de devrimci öğrencilere kornalarına basarak ve alkışlayarak destek verdi. Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasının ardından kitle dağıldı.

DTCF'de önümüzdeki günlerde de gerginliğin devam etmesi bekleniyor. Bu faşist saldırıları ve provokasyonları durduracak olan; devrimci, demokrat, yurtsever öğrenci gençliğin faşistlere yönelteceği kitlesel ve örgütlü devrimci şiddete dayandığı gücü olacaktır.

Ankara'da Faşist Saldırıları ve Çatışmalar

13 Nisan Çarşamba günü Ankara ayrı noktalarda gelişen çeşitli faşist saldırılara sahne oldu. Gün boyu yaşanan saldırılarda ve çıkan çatışmalarda çok sayıda kişi gözaltına alındı ve yaralandı. Polis, gözaltına aldığı öğrencileri darp etti.

Önceki gün DTCF'de yaşanan olaylardan sonra çarşamba günü toplu bir şekilde gelen faşistler yanında getirdikleri satır ve döner bıçaklarıyla Ankara Üniversitesi Dışkapı Yerleşkesi'nin önünde beklemeye başladılar. Geçtiğimiz haftalarda da Dışkapı'da devrimci öğrencileri yaralayan faşistler, diğer devrimci öğrencilerin de arkadaşlarına destek olmak için toplanıp gelmesiyle bu sefer yerleşke önünden ayrılmak zorunda kaldılar.

Dışkapı Yerleşkesi'nin ardından öğle saatlerinde bu sefer DTCF'ye gelen 150 kişilik faşist kitle, okulun kapılarını zorlayarak içeri girmek ve devrimci öğrencilere saldırmak istedi. Akşam saatleri olması sebebiyle okulda çok az sayıda ve hazırlıksız yakalanan devrimci öğrenciler diğer kampüs ve üniversitelerden destek istediler. Faşistler de ara sokaklara çeşitli gruplar halinde dağılarak devrimcilere pusula kurmak istedi. Bunun üzere yarım saat içinde DTCF önüne gelenlerle, DTCF'den çıkan kitle kampüs önünde bulundu. Yaklaşık 500 kişilik anti-faşist kitle "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" ve "Dil Tarih Faşizme Mezar Olacak" sloganlarıyla yürüdü.

Mithatpaşa Caddesi önceki günkü gibi trafiğe kapatılarak yürüdü. Caddenin üst tarafına az sayıda çevik kuvvet barikat kurmak istedi. Bunun üzerine kitle barikata yüklenerek polise taş ve sopalarla karşılık verdi. Az sayıda kalan polis, kalkanlarının arkasında savunmaya geçerek kendilerini korumaya çalıştı. Bir polis bu esnada yaralandı. Öğrenciler, Mithatpaşa Caddesi'nden Sakarya'ya geçtiler. Çok sayıda çevik kuvvet Sakarya Meydanı'nı abluka altına alarak öğrencilerin üzerine koşmaya başladı. Ara sokaktan Ziya Gökalp Caddesi'ne çıkan öğrencilerin bir kısmı farklı yönlere dağıldı. Kitlenin büyük bir kısmı ise buradan da bir ara sokağa çekilerek Yüksel Caddesi'ne yöneldi. Bu esnada Sevil Kalem ve Alinteri Gazetesi Muhabiri Nur Yılmaz gözaltına alındı. Öğrenciler, Yüksel Caddesi'nde yaşanan faşist saldırıları ve olayları teşhir eden konuşmalar yaptılar.

Ankara'da Öğrencilere Polis Operasyonu

Ankara'da son günlerde sivil faşistlerin ve polislerin çeşitli saldırılarında çok sayıda öğrenci yaralanmış ve gözaltına alınmıştı. Kızılay'daki çatışmaların ardından gözaltına alınanlar, nöbetçi mahkemeye sevk edilerek buradan serbest bırakıldı.

Ancak 13 Nisan'ı 14 Nisan'a bağlayan aynı gece, önceki gün Dışkapı Yerleşkesi'nde bazı faşistlerin yaralanmasıyla sonuçlanan olaylarla ilgili 2 Halkevi, 4 Öğrenci Kolektifleri üyesi üniversiteli ve 1 Genç Umut üyesi liseli, gece gerçekleştirilen ev operasyonlarıyla gözaltına alındı. Ayrıca 14 Nisan Çarşamba günü akşam sularında bir üniversiteli daha Kızılay'dan gözaltına alındı.

Gözaltı sayısının artabileceği ihtimali üzerinde durulurken, gözaltında olan öğrencilerin de 15 Nisan Cuma günü saat 10:00'da savcılığa çıkartılacağı öğrenildi.

Bir süre sonra gözaltına alınanların hala Ziya Gökalp Caddesi üzerindeki polis otobüslerinde işkence yapılarak tutulduğunun haberi geldi. Bunun üzerine hiç vakit kaybetmeden öğrenciler "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "İşkenceci Polis Hesap Verecek" sloganlarıyla Karanfil Sokak üzerinden Ziya Gökalp Caddesi'ne yöneldi ve Ziya Gökalp girişinde çok sayıda çevik kuvvetin oluşturduğu güçlü bir barikat ile karşılaştılar. Öğrencilerin etrafını saran polislerin amiriyle öğrenciler arasında bu esnada çeşitli diyaloglar yaşandı. Devrimci öğrenciler polisin işkenceci yüzünü teşhir ettiler, daha sonra ise açık tek istikamet olan metro istasyonunun alt geçidine indiler. Sloganlarla yürüyen kitlenin peşinden çevik kuvvet de ilerlemeye başladı.

İzmir Caddesi'nden çıkarak Atatürk Bulvarı üzerinden Sakarya Meydanı'na geçen devrimciler, burada ne yapacaklarına karar vereceklerken sivil polislerin kameralarla gizlice çekim yapmaya çalıştığı farkedildi. Ani bir şekilde sivil polislerin üzerine koşmaya başlayan öğrencilerden sivil polisler koşarak kaçmaya çalıştı. Biraz uzaklaştıklarında ise diğer sivil polislerin de o bölgede olmalarının verdiği cesaretle bir sivil polis, devrimci bir öğrencinin üzerine atlayarak düşürdü ve gözaltına almaya çalıştı. Bu sırada diğer devrimci öğrenciler de sivil polise müdahale ettiler. Yerde kısa süren boğuşmanın ardından öğrenciler gözaltı vermeden sivil polisleri uzaklaştırıp geri çekildiler.

Çok kısa bir süre sonra çevik kuvvet tekrar Sakarya Meydanı'nı ablukaya almaya başladı. Bunun üzerine az sayıda kalan kitle dağılarak Yüksel Caddesi'nde toplanmaya karar verdi. Dakikalar sonra Yüksel Caddesi'nde tekrar toplanan öğrenciler beklemeye koyuldu. Bekleme sürerken yaklaşık 10 öğrencinin çeşitli kafelerden "polise saldırdıkları gerekçesiyle" toplanarak gözaltına alındığı bilgisi geldi. Öğrenciler akşam Yüksel Caddesi'nde beklemeye devam ettiler.

Gece saatlerinde ise Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasından ayrılarak evine giden 2 yurtsever öğrenciye faşistler pusula kurdu. Beyaz bir araçla takip edildiği öğrenilen yurtsever öğrencilere faşistler kesici aletlerle saldırdılar. Ankara'da Kurdi-Der'de öğretmenlik yapan, Hacettepe Üniversitesi Tarih Bölümü öğrencisi olan Önder Bayındır ve İstanbul Üniversitesi öğrencisi Deniz Önen havaya ateş açılarak tehdit edildi ve bıçaklarla ağır şekilde yaralandı. Deniz Önen Numune Hastanesi'nin Acil Servisi'ne, Önder Bayındır ise Ulucanlar Hastanesi'ne kaldırıldı.

Ertesi gün hastaneye kaldırılan öğrenciler hayati tehlikeyi atlatarak iyileşme sürecine girdiler.

Antakya DÖB'den YGS Protestosu

Dört bir yanında sokakları kuşatan öğrenci gençlik, sömürüye, baskıya ve sisteme karşı ayaklanmış durumda.

İki hafta önce yapılan YGS sınavındaki şifreleme skandalı ne ilktir ne de son olacaktır. Yıllardır bir sömürü ve ticarethane mantığıyla işletilen sınav sistemi bugün de devam ediyor. KPSS ve YGS'de sürekli olarak bu tarz skandallar karşımıza çıkıyor. Bu skandallar sonucu ortaya çıkan tepkiler karşısında ÖSYM başkanı, sınav sistemini ve güvenlik önlemlerini artırarak sorunu çözdüğünü söylüyordu. Yapılan son YGS sınavında görüldü ki hiçbir şey değişmiyor. Biz işçi-emekçi çocukları olan öğrenciler kendi payımıza düşeni alıyoruz. Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak biliyoruz ki, sınav da iptal edilse, ÖSYM de değişse YÖK de kalksa bu sistem değişmeyecektir.

12 Nisan Salı günü saat 14.00'da Antakya'da yürüyüş ve ardından basın açıklaması yaptık. Eylemde "Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim Sosyalizmle Kazanılacak" pankartını aç-

tık ve Eğitim-Sen önünden Ulus Meydanı'na sloganlarla yürüdük.

Daha önce reformist çevrelerce yapılan eylemlerle nitelik olarak farkımızı ortaya koyduk. Biz devrimci öğrenciler soruna sistem sorunu olarak bakmakla beraber, çözüm olarak da devrim hedefini gösteriyoruz. Yapılan eyleme halk da ilgi gösterdi. Ayrıca Denizlerin gerçek yol-

daşları olduğumuzu, attığımız devrim ve sosyalizm sloganlarıyla kavgalarını yaşattığımızı gösterdik

Ayışığı Müzik Topluluğu'ndan Saut-ıl Şems (Güneşe Ezgi) Müzik Grubu'nun da yanımızda yer almasıyla basın açıklamamızı marşlarımızla coşkulu bir şekilde sonlandırdık.

Antakya DÖB

Parasız Eğitim Sosyalizmde

Yükseköğrenime Geçiş Sınavı (YGS)'nin ardından, her ilde olduğu gibi, Antep'te de bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yaklaşık 3000 kişinin katıldığı yürüyüş için 9 Nisan saat 14.00'te Kırkayak Parkı'nda toplanıldı. Öğrencileri bilinçsizlikle ve "uyumak"la suçlayanlara cevap yoğun katılım ve coşkulu haykırışlarla verildi.

Yol güzergahını trafiğe kapatarak yürüyen coşkulu öğrenciler, Antep sokaklarını inletti. Antep halkı da, bu coşkulu eyleme alkışlarıyla, araçlarının kornalarıyla destek verdi. İşçi servislerindeki işçiler alkışlarıyla öğrenci gençliğin yanında olduklarını gösterdiler.

DÖB'lü öğrencilerin de yer aldığı eylemciler "Öğrenciler Burada, ÖSYM Nerede?", "Sınavsız Eğitim, Kaygısız Gelecek!", "Parasız Eğitim, Şifresiz Sınav!" "Parasız Eğitim Sosyalizmde!", "Akademik Özgürlük Devrimle Ka-

zınılacak!", "Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır!" sloganlarını coşkulu ve gurur biçimde haykırdılar.

Coşkulu yürüyüşün ardından basın açıklaması için Eski Adliye önünde toplanıldı. Burada, DÖB'lü öğrenciler tarafından "Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam!", "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!" sloganları atıldı. Basın açıklaması okunurken, kitle slogan atmaya devam etti. YGS hazırlık kitapları yakıldı.

Basın açıklamasının sona ermesine rağmen bir süre alandan ayrılmayan öğrenciler, öfkelelerini polislin uyarılarını dikkate almayarak da göstermiş oldular.

Somut bir soruna karşı yoğun bir katılımıla bir araya gelen öğrenciler duyarsız ve sessiz olmadıklarını, aslında devrimin ordusu niteliğinde olduklarını bu işçi kentinde de ortaya koydular. Şimdi öğrenci gençliğin öncülerinin üzerine düşen, kitle sorunlarının temel kaynağı olan kapitalizmi teşhir etmek ve yaşamın her alanında sorunların kalıcı çözümü için sosyalizmi anlatmaktır. Öğrenci gençliği sosyalizmin iktidar organları olan Komite ve Konseylerde örgütlenmeye çağırılmaktadır.

**Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz!
Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!
Antep DÖB**

ODTÜ'de Başkaldıran Öğrencilere Hapis İstemi

Bilindiği gibi 5 Ocak 2011 tarihinde ODTÜ'de "Başkaldırıyoruz" şiarıyla bir eylem örgütlenmiş, ODTÜ önünden AKP Genel Merkezi'ne yürümek isteyen yaklaşık 500 kişilik öğrenci kitlesine polis izin vermemekle zor kullanmıştı. Ankara'nın ayazında uzun süren çatışma boyunca sayısı 2200'ü bulan çevik kuvvet, panzer ve tomalarıyla öğrencilerin üzerine tonlarca su sıkarak yüze yakın gaz bombası atmış, devrimci-ilerici öğrenciler ise gösterdikleri militan mücadeleyle hafızalara kazınmıştı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı işte bu eylemde yaşanan olaylarla ilgili olarak 117 öğrenciye 1 yıl 9 aydan 10 yıl 6 aya kadar hapis istemiyle dava açtı. Ankara 24. Asliye Ceza Mahkemesi, Cumhuriyet Savcısı Nadi Türkaslan tarafından hazırlanan iddianameyi kabul etti. Bugün edinilen bilgiye göre haklarında dava açılan 117 öğrencinin adları öğrenildi. 117 öğrenci arasında Ankara'dan 2 DÖB'lü öğrencinin de olduğu saptandı.

Devletin tüm baskı, zorlama ve terörüne rağmen mücadele kararlılıkla sürecektir.

**Gözaltılar, Tutuklamalar,
Baskılar Bizi Yıldırılmaz!
Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği!
ANKARA DÖB**

Gençliğin Şifre Öfkesi Dinmiyor!

ÖSYM'nin Yüksek Öğrenime Geçiş Sınavı'nda (YGS) cevap anahtarının (şifrelerin) ele geçirildiği ve belli bir kesime avantaj sağlandığı iddiası ortalığı karıştırdı. Türkiye'nin hemen her şehrinde yapılan eylemlerle tepkiler büyüyor. Duruma sesiz kalmayan liseli gençlik Facebook, Twitter gibi sosyal paylaşım ağları üzerinden eylemler örgütleyorlar.

Liseliler binlerce kişiyi Taksim Meydanı'nda toplamayı başardılar. Önce de yapılan eylemden daha kitlesel bir sayı yakalamayı başardılar.

Taksim Meydanı'nda 12.30'da toplanmaya başladılar. Yarım saat bir bekleyişten sonra üzerinde "Şifre Değil Parasız Sınavsız Eğitim İstiyoruz!" pankartını açarak yürüyüşe geçtiler. Ellerinde "Gelecek Biziz Gelecek Şifresiz", "Şifre Cemaatin Elinde" gibi dövizler taşıyarak AKP ve Fethullah Gülen Cemaatine tepki gösterdiler.

Binlerce liseli gencin yaptığı yürüyüşte yapılan haksızlığın yarattığı öfke yüzünden okunuyordu. Gülen cemaatini, AKP'yi ve eğitim sistemini hedef tahtasına oturtan gençler, "Tayyip'ten Hesabı Gençlik Soracak", "Tayip Amerika'ya Fethullah'ın Yanına", "AKP'nin İmamı Kaça Satın Sınavı" sloganları atıldılar.

Taksim Meydanı'ndan Tünel'e kadar yürüdüler. Burada liseliler adına açıklama yapan Mihrişah Esen "Bugün binlerce genç burada toplandık. Gençliği doğrudan ilgilendiren, geleceğini elinden alan YGS skandalına tepkisiz kalacağımızı mı sandınız? Ey cemaatçiler sınavdan önce müritlerinizi toplayıp verdiğiniz şifrelerin, kopyaların kokusu çıkmaz mı sandınız? Attığınız mesaj-

lar yerine ulaştı. Ali Demir, Nimet Çubukçu ve üniversite öğrencilerinin başının belası Yusuf Ziya Özcan endişeniz olmasın; mesajınız yerine ulaşmıştır. Gençlik geleceğini çalmaya çalışan bu at hürsuzlarının mesajını son derece iyi okutmaktadır. Tertiplenen olayı gençlik tarafından ortaya çıkarılmış ve bozulmuştur. Yine öyle olacaktır! Liseliler gençliklerini yaşamadan yıllarını bu sınava harcamaktadır. Bu eğitim sisteminin yaptığı yıllarımızı çalmakla sınırlı kalmamaktadır. Sistem, kendi kültüründen uzak, sosyal yaşantıdan kopuk, bilim ve sanattan habersiz hipodrom öğrencileri yetiştirmektedir. Ne bizim hakkımızı ne de katmerli ders hane ücretlerini ödemek için dişini tırnağına takarak çalışan ailelerimizin hakkını ödeyebilirler. Baştan sona hatalı bir sistem olan sınav kaldırılmalı, yerine öğrencileri üniversiteye sınavsız sokacak bir sistem getirilmelidir. Sınavları da eğitim sistemleri de çökmüştür! Yalanlarının altında kalmışlardır. At hürsuzunun da Fethullahçıların da AKP'nin de hakkından gençlik gelecektir!" dedi.

Cuma günü bütün liselilerin dersleri boykot etmesi çağrısı yapılan eylem sloganlarla sona erdi.

"Organize İşler ÖSYM"

Yükseköğrenim Geçiş Sınavı, liseli öğrenciler tarafından yine protesto edildi. Liseli öğrenciler 15 Nisan günü okullarına gitmeyerek Taksim'de toplandılar. YGS ve "şifre" olayını protesto ettiler. Taksim Gezi Parkı'nda ve Galatasaray Lisesi önünde iki grup halinde toplanan liseliler oturma eylemi yaptılar.

Gezi Parkı'nda toplanan grup Facebook gibi sosyal paylaşım ağlarından örgütlenen öğrencilerdi. "Eğitim Sisteminiz Batsın ÖSYM Altında Kalsın" pankartı açarak Taksim Gezi Parkı'nda 30 dakikalık bir oturma eylemi yaptılar. "Kul Hakkıyla Öbür Tarafa Gidemezsin Feto Kaptan", "Gelecek Biziz Gelecek Şifresiz", "Organize İşler ÖSYM" gibi dövizler açtılar. Yarım saatlik bir oturma eyleminden sonra Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler.

Öğrenciler, ÖSYM tarafından yapılan açıklamaları yeterli bulamadıklarını, yapılan açıklamaların çelişkili olduğunu vurguladılar. "Gelecek Biziz Gelecek Şifresiz", "Eğitim Haktır Satılmaz" gibi sloganlar atıldılar. Galatasaray Lisesi ö-

nündeki grupla birleşen öğrenciler buradan tekrar Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler.

Taksim Meydanı'nda Eğitim Sen'li öğretmenler öğrencilere destek verdiler. Eğitim-Sen'li emekçiler de liseli öğrencileri destekleyen kısa bir açıklama yaptı. "Şifre var ama sınav adil diyor ÖSYM başkanı liselilere ders vermeye kalkıyor. Ali Demir ve Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu istifa etmelidir" denildi.

Konuşmaların ardından öğrenciler YGS'yi ve ÖSYM'yi sloganlarla bir süre daha protesto ederek eylem alanından ayrıldılar.

YGS-LYS Edi Bese!

Kapitalist sistemin eğitim kurumu olan ÖSYM, öğrencilerin sabrını bir kez daha taşırdı.

ÖSYM, 27 Mart 2011 de yapılan Yükseköğretime Geçiş Sınavı(YGS) soru kitapçığındaki şifreleme olayını, KPSS sınavındaki kopya olayı gibi, yalanlamıştı. Ancak bugün herkes şunu gördü: Kapitalist sisteme ve onun kurumlarına güven olmaz!

Amed'de 11 Nisan günü saat 12.30'da binlerce öğrenci Ofis AZC Plaza önünde toplandı. Facebook üzerinden örgütlenen eyleme yön vermek isteyen reformist ve oportünistlere rağmen eylem, öğrencilerin kapitalist sisteme olan kininden dolayı doğal seyrinde devrimcileşti. Ofis ve Sanat Sokağı arasında panzer ve TOMA'larla sıkıştırılan öğrenciler, Dağkapı Meydanı'na doğru yürüyüşe geçmek istedi. Polis öğrencileri engel olmak için ellerinden geleni yaptı ama öğrencilerin uzlaşmaz tavrı karşısında yolu açmak zorunda kaldılar. Kitle sloganlarla Meydan'a doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında girdiği bütün yolları kapatan kitlenin önü, birçok defa polislerce yine tutuldu. Polislere ve kitleyi her defasında oturma eylemine yönlendiren reformistlere rağmen kitle, meydana yürümek için yine yolları açtırdı. Meydan'a gelen kitle, basın açıklamasını okuduktan sonra Çavbella Marşı'yla dağıldı.

Eylemde sık sık "Gençlik Devrimle Özgürleşecek", "Gençlik Sokağa Özgürleşmeye", "Çözüm Devrimde, Devrim Sokakta", "YGS-LYS Edi Bese", "Yaşasın Öğrencilerin Mücadelesi", "Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği" sloganları atıldı.

Kapitalist sistemin artık topluma verebileceği bir şey kalmamıştır. Toplumun her kesiminin büyük bir eylemlilik içinde olması artık kapitalist sistemin sıçramalı bir çöküş süreci içine girdiğinin göstergesidir. Haykırıyoruz gençlik devrimden yana; "Kapitalistler artık sonunuz geldi!"

**Politik Özgürlük
Kazanılmadan,
Akademik Özgürlük
Kazanılmaz!
Çözüm Devrimde,
Devrim Sokakta!**

Amed DÖB

GENÇLİK GELECEK GELECEK SOSYALİZM

SİBEL SÜRÜCÜ ÖLÜMSÜZDÜR 22 NİSAN 2001

İtiraf edayım ki bana böyle güvendiğinizi bilmiyordum. İlk anda müthiş bir onur duydum. Bana dersler verilmiş gibi geldi. Sonrasında ise her Leninist'in yapması gereken bir şey, niye bu kadar abartıyorum ki dedim. Gerçekten de öyle, yapayalnız olsaydım ve tek başıma karar vermem gerekseydi, diğer tüm yoldaşlar gibi aynı şeyi yapardım. Dahası ben daha buraya gelmeden kararımı vermiştim zaten. Ama yoldaşlarının yanında olunca insan, onların ne düşündüğüne daha fazla bakma ihtiyacı duyuyor. Kendimi tek başıma değerlendirdiğimde her şeyin üstesinden gelebileceğim zıfta olduğumu düşünüyordum. Yoldaşlarımla kendimi kıyasladığımda ise kendimi çok gerilerde görüyordum. Ama şimdi ikisinin de doğru olduğunu biliyorum. Daha düzeltecek çok kusurum, tamamlanacak çok eksikim var ama her şeyin üstesinden gelebilirim. Bu konuda yanılsadığınızı emin olabilirsiniz.

S Sürücü

*halkın denizi
denizleşen halkla*

6
mayıs

KADIKÖY

14⁰⁰

**TOPLANMA YERİ
Tepe Nautilus**

15⁰⁰
İSTANBUL

MITİNG

TOPLANMA YERİ

Karşıyaka

Mezarlığı

ANKARA

10⁰⁰

ANMA